

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Dilationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

tenetur nam ea omiffa ea s proponere poterit, ff. de iud. no vide...

- Electoria. Dffinitoria.
Inquietatoria. Executoria.
Inchoatoria. Appellatoria.
Reuocatoria. Profecutoria.
Vacatoria, siue feriales. Supplicatoria.
Restitutoria. Solutoria.

ADDITIOES. De quarum singulis per ordinem videamus

Restitutoria. Sine hac poterat hac chorea duci, ut j. patebit.
Videamus. Ex istis solas sex posuit Tancre. l. scda, duodecima, quarta...

ADDITIOES NOVAE

Astor non tenetur facere mentionem in libello nec in rescripto de exceptione...

De dilationibus. Rubrica.

Via libello recepto datur dilatio ad deliberandum, vt s. ti. proximo diximus...

Quis ipsas dare debet. Quando. Quibus, & quoties.

ADDITIO.

Hanc generalem rubricam posuit Tan. parte 2. Io. de Deo. lib. 4. iudicij...

Et qualiter dentur.

ADDITIO

Dentur. Aduertendum est, quod auctor noster diffinitionem dilationis non posuit...

DILATIONUM ERGO alia sunt

Iudiciales, alia Extraiudiciales. IUDICIALIUM alia sunt

- Experiendoria. Exceptoria.
Citoria. Deliberatoria.
Reparatoria. Preparatoria.
Sistitoria. Dubitatoria.
Defensoria. Probatoria.
Denunciatoria. Reuocatoria.

- 1 Petens nomine alterius actionem sibi dari, debet satisfacere de ipso defendere...
2 Vacatoria, siue feriales dilationes, qua dicantur.
3 Terminus simpliciter datus ad omnes dilatorias proponendas intelligitur peremptorius...

26 Inducia non iudiciales sunt, plures.
77 Ins. sine iud. ex dat. diversimodas temporum praescriptiones, seu dilaciones.

1. §. Experiundorie... Citatoriae sunt, quae dantur vocato ad causam... Representatoriae sunt de quibus habes ext. de app. personas resp. j. & c. sepe. de elec. dum. j. de renuncia. veniens Item potest dici representatoria, vel exhibitoria: quod idem est, si quis promittit se exhibiturum aliquem in iudicio: & si quidem spatium sex mensium ei concessum fuerit, in quo debeat exhibere, adhuc tantum dicitur sibi concessum, ut C. de fideiuss. lanemus. ¶ Siftitoria, est, quia si convenit, quo dicitur scetur in iudicio standum erit: si autem non convenit, erit in arbitrio iudicis, ff. qui satisd. cog. de die. in principio. ¶ Defensoria est, quia si quis nomine alterius petat actionem sibi dari, debet satisficere de ipso defendendo in reconventionem arbitrio boni viri, ut ff. de procuratoribus. seruum. S. ait prator. & debet sibi dari dilatio, quae est C. de fideiuss. pen. ¶ Denunciatoria est, quae petit dilatio ad defendendum adversario, ut veniat: quae dicitur dari e. a. q. est. C. vbi d. cri. agi. oport. aut. qua. in puincia. & C. vbi in re. ac. l. 2. ¶ Electoria est, quae datur ad arbitros eligendos: & haec est trium dierum, ut C. de iud. apertis. smi. & l. si. d. ¶ Inquietatoria est, si quis dicit iudici: Domine, talis intendit mihi questionem mouere, cum voluero iter arripere recededi: unde iubeatis ei, si vult dicere quaequam, dicat usque ad certum tempus, & haec dilatio non est a lege statuta, sed iudicis arbitrio committitur, C. de inge. ma. diffamari. & haec similis est experiundorie. ¶ Inchoatoria, est duorum mensium, C. de li. con. rest. auth. libellu. quae est 3. q. 2. §. spariu. ¶ Reuocatoria dantur ei, qui ius habet reuocandi domum, extr. de dilac. si de foro comp. c. si. v. q. 1. e. j. ¶ Reuocatio in etiam alio modo dicitur, si quis responsionem factam positionibus, velit reuocare, & haec est dilatio trium dierum, secundum quosdam, C. de erro. 2. aduo. l. j. de confessio. §. postremo. ¶ Vacatoriae, siue feriales sunt, extr. de C. & ff. de feriis, & xv. q. 4. per totum. ¶ Restitutoriae sunt quae dantur spoliatis post restitutionem, ut quiescant, nec conantur spoliatoribus, vel aliis ante restitutionem respondere: quae sunt ad minus sex mensium, nec maiores anno, 3. q. 2. c. i. c. i. ¶ Ut dic, quod sunt arbitrarie, ead. q. si episcopus. Hodie tamen his non vimur in causis. Est tamen ar. quod possumus eis uti, ut extra. de restit. spolia. freques §. vel saltem tato tpe debet pacifice possidere, quando stetit spoliatus prius quam respondeat, ut ea. q. prius. & c. tandiu. 2. q. 2. praecipuum est. Sunt & aliae restitutoriae, quae sunt quatuor annorum, quae datur ad petendam restitutionem, C. de sep. in int. rest. l. si. ¶ Exceptoriae sunt, quae datur ad proponendas etiam probandas exceptiones, extr. de excep. pastoralis. & extr. de off. dele. prudentia. §. sexta. & c. suspicionis. de ap. cu. speciali. ¶ Et no. q. si datus est terminus simpliciter ad omnes dilatorias proponendas, talis terminus peremptorius intelligitur, licet non sit de peremptorio expressum, ita quod non licet ultra illum aliquam proponere: & sic obmittit ar. praed. de C. pastoralis. h. & de proba. licet, C. de dilac. l. j. in ff. de fer. oratione. & l. si. cu. his, quae ibi no. & i. ar. de refer. cum in multis. ¶ Sed pone, iudex ita dicit, a die crastina usque ad septem dies proponas omnes exceptiones dilatorias, tam contra personam, quam contra alia: vltim. dies termini imuenitur feriatam, nunquid die post illam sequenti poterit eas proponere? & uideretur, quod sic, ar. extr. de in int. rest. t. m. ex literis prope si. Nam & citatus ad diem feriatam, tenetur die compare sequenti extr. de dolo & contu. cum dilecti. vbi fuit citatio facta per dictionem Vique, & de accusa. veniens. Die contra. nam odia sunt restringenda potuit enim eas proponere, i. vel 2. vel 3. die dilationis, & sic de aliis: super hoc uide conor. j. de app. §. restat. ver. sed niquid dies. fecus, si di. tu esset, tali die, pponas: quia si dies illa feriatam esset, deberet die sequenti proponere. ¶ Si vero dicitur esse, da tuas exceptiones in scriptis, tunc etiam die feriatas eas dare potest: quia dare scripturam, non est actus iudicialis: & iunge quod no. s. de cita. §. uiso ad finem. ¶ & §. j. ver. item excipitur, quod citatio fit. ¶ Quid si dicitur, intra talem diem hoc facias: die, quod in ultima die hoc facere poterit, de hoc in pre. ver. si. sed niquid dies. & j. ver. sed cum & idem iuris est, ubi datur ad aliquod faciendum dilatio decem plurimum dierum, & adicitur. Alioquin ex tunc ita fiat: non sufficit hoc fieri ultima mora decem dii haec enim dictio Tunc, extremum decem diu tempus significat, ut ff. de pdi & demon. si is. §. si ita. ff. de vulg. & pup. sub. l. in substitutione. ¶ Sed quid, ecce datus est mensis, usque ad quem ponat aliquis omnes dilatorias tam contra referiptum, quam contra in. petratorem, vel iudicem, quod si nullas proposuerit, veniat respolus libellis: non venit in termino, nec post, expectatus per octo dies: non autem venit perens terminum ad exceptiones proponendas: probat enim se ultima die praesenti termini fuisse legitime impediendum: vult tamen ad praesens aliqua propone-

re: quaeritur an sit admit tendus? Respond. Io. de Deo hanc questionem disputat inter alias, & dicit hunc de rigore non esse attendendum: imo cogendus est respondere libello pro eo quod factum de sequenti, cum potuit, non venit, ut in praed. decre. cum dilecti. & in praed. pastoralis. dicit enim aliud esse l. i. testibus, & aliud in exceptionibus, extr. de do. & cont. cum olim. ff. de arbit. Celsus tamen de equitate, si id ma litiore non fecit, proponere potest modo, extr. de off. dele. confluit sed non habebit dilatiorem, ut in praed. c. pastoralis. & ad proponendas & probandas exceptiones praefigitur terminus arbitrio iudicantis, nisi in exceptione communicationis ad probandum septem dies statuuntur: quod die, ut j. de excep. §. 2. ver. porro exceptio. & nisi in exceptione spoliationis, in qua statuitur xv. ut in eo. ti. §. uiso. ver. item in exceptio. ¶ Item quaeritur, utrum clauso termino ad dandum omnes exceptiones dilatorias assignato, possint proponi ante litem contestatam exceptiones litis contestationem impediens: de quibus habetur extr. de lit. contest. exceptionis. lib. vi. Et uidetur, quod non, quia illa ante litem contestationem in vim dilatoriarii proponuntur, ut probatur j. de excep. §. de dilatoriis uer. sed quaeritur, qualiter. & §. nunc uidebimus, ver. hoc quoque notandum. Item caute agit, qui eas post litem contestationem opponit, ut no. in praed. c. exceptionis. ¶ Ergo in nullo sibi prauidetur, si post hunc terminum ad proponendum non admittitur. Arg. contra extr. de accusa. ueniens §. si. & in praed. ver. sed quaeritur, ubi probatur quod in vim peremptoriae, hoc idem etiam probatur in praed. c. exceptionis. vbi dicitur, exceptionis peremptoriae ante litem contestationem non retardet litem contestationem, nisi de re iud. & c. Ergo uidetur quod res iudicata, & aliae, quae ibi continentur, tanquam

ADDITIONES.

- a. c. si. ¶ Er huic similis est de C. vlt. de ele. lib. 6. & circa hoc uide secundam questionem, quam scripsi super regula, mora, de reg. iur. eo. lib.
b. Diffamari. ¶ Ponitur hic Experi. pro Agere: sicut de causa pos. pastoralis. aliquando enim ponitur pro Defendere: tex. iuncta gl. in verbo, experi. extr. de iud. & ibi scribam.
c. L. 2. ¶ Dubitatur, an emptori fundi, cui mouet tertius litem super fundo, dari debeat dilatio ad denunciandum venditori, qui litē defendat, Vnde de Bo. Io. de Deo, & auctor, ponendo eius uerba. §. de actio. vcl peti. §. in auctorioribus. ver. sed si oueris, uidentur uelle, q. sic & Acc. in l. i. h. e. ti. C. m. gl. arguit, q. sic, per pre. l. 2. Gui. de Suz. ibi tenet dnu. p. p. l. i. C. e. ti. vlt. dilatiōe non danda, nisi necessitas cogat: hic non cogit, quod ipse officio denunciare possit, dum non nimis prope finem, ff. de euic. si. res, q. uoluerit, & ad huius intellectū uide, qd scripsi de em. & ven. c. si. super j. gl. l. lib. Gal. in reportationibus, super lempor fundi, C. de euic. tenet primū, in dicitur duas leges hic allegat, & ff. de vlt. sciendū, & C. de fideiuss. iure nostro, & auct. ibi postea: spali inducit emptio. C. de euic. vbi patet, quod venditor insinuare det emptori, & illi assistere. Itē lex dicit, q. ex certis causis & certis personis, iustitiam sunt cognationes, ff. de iud. interdū. Si venditor est praesens non uideo ad qd datur dilatio, cum intra terminum respondendi libello denunciari possit. Ex circumstantijs igitur uideat iudex, an sit danda, ut in praed. l. interdum. de elect. cupientes. §. q. si. ver. nisi lib. 6. Poffer enim agēs aliquid allegare, quod faceret emptorem dubium, an cedat an contendat, super quo venditor informaret.
d. L. si. ¶ Hoc uerū est in casu illius legis, & uide §. de recusa. §. qualiter. ver. proposita.
e. Experiundoriae. ¶ De hoc no. C. v. nemo inui. l. vna. & scripsi de restit. spolia. freques. lib. 6. super gl. & alij. ver. 17.
f. Eiectus. ¶ Secundum Tan.
g. Frequen. ¶ lib. 6.
h. Pastoralis. ¶ Per quam de C. Gui. de Suz. super l. aduersus, C. de excep. factetur in foro eccl.astico talem terminum dari posse. In foro seculari dicit hunc a principio dari non posse, cum terminus dilatoriarius sit litem contestatio, C. de prob. exceptionem. & pcor. Vber. de Bo. vt no. j. de excep. §. ad finem. j. col. poterit ante, si apparebit malitia opponentis, ut patet j. §. nunc uideamus. ver. in summa. ibi uide: quia & ius nostrū pcor. ¶ Adde, q. Abb. in d. c. pastoralis. in pen. col. refert do. Ant. ibi tenere hoc dictū Gui. de Suz. ipse uerō dicit, q. a principio est citra praesentem malitiam iudex potest statuere terminum, ut citius finis litibus imponatur,
i. Multis. ¶ lib. 6.
k. Proponere. ¶ Si error non fuit expressus, sed in remis, quae sequuntur, secundum non distinguitur, vel curatur de hoc.
l. Ad finem. ¶ Ibi dedi remi. de praepositione A: sed quid si iudex dicat, hinc ad decem dies cōpareas? tenuit dñs meus in legib. in parte suae quōis quae incipit, Misso a chore, q. terminus incipit a tempore praepcepti iudicis. sic. n. placuit iudici dicitur hic qui ordinē, & cōpendij edictorum, vel citationū suarū potuit moderari. ff. de iud. l. nonnunquam. sic est in dñentibus, quorū uoluntate est ante pōdōne a tpe dñctus omittitur stipulatio, ff. si cer. per. lecta est in fi. Idē dixit de appellatione interponēda a finis lata sub pōdōne. cuius pōdōnē currit appellacione sententiae, ff. quando app. fit. l. j. §. b. idum. Canon. 2. q. 6. hęc uerba dixi, quia formauit dubium de iudice citante Titium, ut cōpareret cras ad certum actum: alioquin hinc ad decem dies ppareret ad alium actum: erat dubium, quando inchoaret secunda dilatio, an statim a finis prima: uide, quod dicitur j. ver. sed pone, q. causa.
m. Libellis. ¶ De hac forma uide j. §. penul. ver. in lumma.
n. Inter alias. ¶ & est i. 3. primi libri.
o. Exceptionis. ¶ Per Ber. quod ibi uide in fine magne gl. & gl. & not. j. ti. 3. §. edicto. ver. ut autem, & in fi.

quam peremptoriae. ante litem contestationem opponuntur. ^a
 9 Hanc questionem scholasticis relinquimus disputandam. [¶] Illud quoque non est omittendum, quod in causis, quae apud sedem apostolicam ventilantur, non indulgetur dilatio ad probandum extra curiam dilatorias exceptiones: alioquin nullus esset ibi litium finis. extra. de restit. spol. frequens lib. 6. & de do. & contum. Hinc est, quod statutum est, ut parte appellata volente causam appellacionis in curia agitari, debent partes cum instrumentis & actis ad causam venire ad curiam sufficienter instructae, ut extra. de app. cordi. lib. 6. & de elec. statumimus ibi, sufficienter instructos, &c. ubi not. secundum dom. meum & Ber. Comp. schel. qualem debent ferre instructionem. [¶] Vnde si in curia negetur appellatio, non habebit appellans dilationem ad probandum in provincia appellacionem: & sic curia servat. nam & si datur dilatio ad instrumenta producenda, denegatur postmodum super hoc restitutio, vt extra. de in. re. rest. coram. Cui enim appellandus sit in scriptis, vt in p. c. cordi. satis secum ponit huiusmodi scripta. [¶] Si vero dedit contra te libellum, in quo pereram appellacionem meam iustam pronunciarum, & attentata post eam cassari, & tu litem contestaris, nulla protestatione facta, vel aliqua exceptione contra appellacionem proposita, si post litem contestatam in positionibus negas appellatum fuisse, satis poteris admitti ad probandum cum dicendo, post litem contestatam non esse appellatum, peremptoriae excipias contra libellum meum, & contenta in eo. Ad probationes exceptionis peremptoriae non cogitur quis ad curiam seum ferre, nisi ipsum ardet ad hoc non cogitur specialis. C. sen. rescin. no. post. l. a. C. de excep. praescriptionem & l. seq. & sic obtinuit: & de hoc no. do. meus extra. de appell. c. j. Sed dices, quare hoc casu admittat ad probandum appellacionem, cum litem contestata facta sit coram papa, siue eius auditoribus, qui iudex ordinarius est omnium, vt q. 3. cuncta. extra. de privileg. antiqua? Respondeo, non admittat, quantum ad hoc vtrum causa in curia sit tractanda, vel non: quia quantum ad hoc, debuit hoc ante litem contestatam proponere: & tibi imputes, quia tunc non dixisti, vt 3. q. 6. §. exceptio fori. & c. pulsatus. & extra. de re iud. inter monasterium. sed admittat, quantum ad effectum appellacionis, vtrum videlicet reuocari debeant attentata post eam. secundum ea quae no. j. de app. §. nouissime & de exe. sen. §. j. sed & si de excommunicatione in curia excipiat, vt agens ab agendo excludatur, non dabitur dilatio ad probandum in provincijs, sed in curia intra 8. dies debet probari, vt extra. de of. del. prudentiam §. sexta. & de excep. pia. lib. 6. Et potest esse ratio. Nam cum debeat ferri in scriptis, & de hac scriptura sit copia faciendi, vt extra. de sen. ex. c. medicinalis. §. j. & de treu. & pa. c. j. & xi. q. 3. curae. satis potest huiusmodi scripturam ad curiam ferri. Sed certe & sine scriptis lata tenet, vt in pra. c. medicinalis §. superior. Vnde melior ratio est in omnibus dilatorijs, vt non debeat super ipsarum probatione extra curiam dilatio, seu remissio dari nam per hoc nullum sit praedictum in principali. Secus autem, ubi excommunicatio in modum peremptoriae proponitur: puta, si dicitur. Electio, vel pronisio, vel sententia, vel processus, vel scriptura, vel contractus, vel aliud huiusmodi, non reperere: quia factum est de excommunicato, vel ab eo, & sic de alijs peremptorijs, cum in hoc magnum versetur praedictum: quia hoc probato, apparet praemissa non tenere. haec probantur. C. de prec. Imper. off. quoriam. extra. de privileg. cum olim essemus §. j. ubi, vt apud sedem apostolicam probant, quae vellit, &c. In peremptorijs ergo dabitur remissio, cum in eisdem grande versetur praedictum, & sit difficile testes ad curiam, vel ad aliud locum remouit ducere, vt extra. de fidei i. constitutus. ver. praeterea difficile foret, &c. quia nec tunc dantur tantum octo dies ad probandum. [¶] Nota, b quod si per iudicem vel testes, vel propter probationis infirmitatem non potest probari exceptio excommunicationis intra octo dies, vel propter fraudem aduersarii, vel propter aliam iustam causam. non curet hic tempus, vel saltem iudex prorogare potest, ar. ff. de re iud. l. 2. in auth. de his, qui in gre. ad app. §. j. ii. & 3. collat. 3. [¶] Sed nunquid curant isti octo dies iudicio iure, licet eos iudex excipiens non praefigat, adeo vt ipsi elapsis procedi possit in causa? Et videtur, quod non: quia talis terminus est a iudice assignandus, extra. de offi. dele. prudentiam §. sexta. Dic contra, quia terminus iste a iure statutus est. Vnde licet iudex eum non assignet, tamen ex quo exceptionem admittit, debet statim excipiens suas probationes inducere: & hoc satis innuit pra. const. pia. §. proinde. [¶] Sed quid si intra hoc tempus excipiens testes suos producat, qui iurant, & examinantur, eorum tamen dicta non publicantur, nec super exceptione pronunciantur intra illud? dicunt quidam, c quod excipiens est condemnandus, quasi non probauerit, & iudex possit in principali procedere: quia pra. const. dicit, quod intra octo dies probet apertissimis documentis: alioquin iudex in causa procedat, & reum in expensis condemnet: hoc non probauit, quod apparet: & sic verbum illud. Apertissimis documentis, innuit, quod intra illud tempus

debet probationes publicari, & super exceptione pronunciantur. [¶] non enim dicuntur apertissimas, quae nondum apparent. Tu dic, quod post hoc tempus reus petens probationem & sententiam, auditur: nec condemnabitur in expensis fecit enim, quod in eo fuit: sed publicari, & pronunciarum non in eo, sed in iudice erat. Publicatio enim est articulus per se, vt extra. de prob. quoniam, qui fieri debet partibus praesentibus, vt §. de teste. §. satis viiiter. in princ. [¶] Nec publicatio, vel sententia probat, sed probatum declarat. Item const. pia. inducta est praeterea excipientes, vt patet ibi in prin. ad hic nulla malitia apparet. Praeterea totum tempus istud cedit excipienti, adeo quod vltima die termini, vel hora, potest suas probationes inducere, vt ff. de adult. miles. §. sexaginta. & l. i. cuius §. ex senatu consulo. ff. de verb. oblig. qui ante calendas. ff. de suc. edi. l. j. §. quod dicimus. & not. extra. de test. in causis. & secundum Papam & do. meum, in praed. c. pia. Vnde quia beneficii iuris

ADDITIONES.

a Opponuntur. ¶ Idest, opponi possunt. potest enim reus differre, si vult. vt §. & ex quo auctor vult hunc casum disputari, parendum est: & ad partem superiorem facit, quod terminus, de quo §. ad hunc finem dabatur, ne protraheretur contestatio, & per consequens causae determinatio, de exc. pastoralis. in prin. Sed si post terminum audiatur, eludatur iste finis, vel effectus, contra verba & mentem decreti, illius quod sentendum non est, extra. de ma. cōtra. c. j. ubi conxor. in gl. pen. Item speciale est in exceptione excommunicationis, quod lapsus termini illa proponi non impedit, vt in cle. de exc. vno: ergo in alijs regulae dec. pastoralis, manent salua. Item quod post litem contestatam potest termini lapsus quo ad dilatorias excludendas. vt patet in dec. inter monasterium. de re iud. & in p. c. pastoralis. & quod non praestatio, non potest terminus, vt in pra. cle. patet. & no. in gl. pen. sed ostendit illas exceptiones in vim dilatoriae post contestationem opponi non posse, vt §. ergo nec post terminum. Et ex quo istae privilegiae habent praesentiam & similitudinem cum dilatorijs, ergo in censura, & disciplina punire debet, de exce. cum inter. in fi. de sta. mo. recolentes. Inducitur etiam, quod privilegium illarum exceptionum, quod est praesens regulae, non est dilandum, sed iur. con. conformandum, dummodo aliqua praefigatur, de ver. sig. ex parte. j. & c. dilecto. Satis aut praefigat, licet dicamus quod terminus illas includat, datur. n. vt faciat reus, quod est privilegium exceptionis potest, non ergo derogat, sed exequitur. Sed ad tria multum facit, quod terminus datus fuit ad dilatorias: sed istae sunt peremptoriae: & licet ante litem contestationem possint opponi, peremptoriae nomen tenent, quod probat tex. dec. exceptionis. ubi, nisi de re, &c. a regula ergo peremptoriae excipit illud: sic ergo de peremptorijs loquitur, nec dat eis nomen dilatoriarum: alias incongrua fuisset exceptio. Item resultat, ex dno. quod idem esset dare terminum ad dilatorias & peremptorias, quae veniunt ante litem: vel sic ad oēs exceptiones, quae veniunt ante contestationem litem: vel sic quae illa impediunt, & dare ad dilatorias tantum: quod sonat in absurdum, cum verborum varietas habeat varia designare, de deci. ad audientiam. de priu. si papa. lib. 6. C. de eod. si idem. Imputatur ergo illi, qui apertius loqui debuit, de reg. iur. §. e. l. j. 6. cum conxor. Item ex eadem causa terminus datus ad proponendas tales peremptorias, licet fortiores sint, ad includit dilatorias, quia verba non sonant, & per hoc non fateor, quod videtur, quod istud admittit. effectus eludere terminum cum terminus non fuit ad id datus. Et per hoc et ad alia sit responsio. Nec fateor, quod istud sit prorogare: imò est abbreviare, si sine litem contestatione negotium terminet, ad expeditionem. n. litium hoc pertinet, vt in cle. de ver. sig. sepe. & post priu. nec sequitur, si non debet privilegium dilatoriarum, ergo in eludetur in verbis, quae id non sonant. Vt in p. d. eandem volunt. tenere primam, quae non placet, praemittit, quod ponderanda sunt verba exceptionis, vt satis no. j. de exc. s. viso. in prin. propter quod dico, quod quoniam peremptoria haec privilegiata, post litem contestatam hinc non possit vim dilatoriae, ante hanc contestationem puto, quod habere possit vim vtriusque: & quare sim diuersas propositiones huius habent, locum diuersae formae pronunciationum, de quib. j. de excep. §. dicto. in fi. Et bene facit quod de appellacione & excoicatione subditur in duob. ver. hic seq. Sic igitur apponens, verbis vtriusque, faciat illam in effectu dilatoriam, dicens: dico actorem non audiedum, vel ab agendo repellendum, vel me a litem instantia absoluedum, vel rescriptum non valere, quia peremptoriae tale tacuit, vel verba similia, cum ipse proponat illa de dilatoria, possit locum hinc primum dictum cum suis rationibus. Si vero licet ante litem contestationem proponat ista in vim peremptoriae, concludendo actori perpetuum silentium imponi, vel se ab eo, quod petitur, absolui, vel diffinitiuè pronunciarum ipsum ad id, quod actor petit, non teneri, vel his similia, tunc locus sit secundo dicto, vt terminus huic, quae peremptoriae est, & vt talis proponitur, licet privilegiata sit, in tempore proponendi obstat non possit. Nec absurdum esset numerare hunc casum inter multos, quibus diffinitiuè super principali lite non contestata profertur: licet triu colligatur ex verbis Ber. & auctoris §. positus, & ad quem §. remissus, & ex eo quod dicit J. de sent. prolata. §. nunc videndum in fi. j. rnf. quod tamen, vt ibi dicam, rationem recipit. Item negari non potest, quod ista, quae formauit Ber. posita ad sine glossa, ad quam §. remissus, & de qua in pra. alleg. §. dicto, ante finem sit diffinitiuè: ergo debent cautius esse, &c. intelligam ad oē dubium opinionis euadendum. ¶ Adde, quod cum hac additione Io. Andrex, transit Abbas in d. c. pastoralis & multas exceptiones, quae impediunt litem ingressum, post Bar. enumerat Alex. in l. cum querebatur. in apostilla. ff. iud. sol.

b Nota. ¶ Secundum Innoc. in dec. pia. vt ibi scripti super verb. octo dierum.

c Sed. ¶ ver. Aegid. j. post prin.

d Proinde. ¶ Hoc scias, quod dies feriat in talibus dilationibus computantur, C. e. siue pars. & de ferijs. l. i.

e Quidam. ¶ Vt recitat Aegid. 3. in rub. in fi. cuius ad litteram fuit iste ver. & tenet, quod sequitur.

juris non est sibi subrahendum, nō habet necesse intra illud facere publicari, & pronunciarī, 28 dist. de his. & vide s. de teste. S. qualiter. ver. is quoque. Sed cum præ const. pia dicat, Intra octo dierum spacium, quæritur an octavo die poterit probare? & dicit a Papa, & do meus, quod sic: & iam s. prox. dixi. Sed nūquid eo ipso, quod quis perit absolui, probatur excommunicatus? de hoc 18 j. de probat. § videndum. ver. sed nūquid. ¶ Deliberatorie b sunt, quæ dant ad deliberandum reis, utrum velint cedere, vel tendere: & sunt xxv. dierum, 3. q. 3. offeratur. interest enim non sibi a. ne homines præcipitentur, quando iuste deliberant. ff. de iur. iur. om. iud. & quia. Aliquādo vero plurimum, secundum locorum distantiam, ext. de procur. dilectis. Aliquando etiam denegantur: pura si potuit instrui ex tenore rescripti apostolici in citatione inserti, ext. c. præterea. vel aliquo alio modo, ff. quod vi, aut c. am, semper. §. si. ff. de cōtrahē emp. hæc venditio. ff. de rei. debitor. & l. 4. & secundum Io. & Gof. hæc non habent locum in criminalibus. Dominus meus d. quod dicit, secundum eum, vt no. in Sū. d. ma. eo. r. §. j. ¶ Et possunt abbreviari, vel prorogari, iudicis arbitrio: nos tamē quandoq; sic hunc terminum datus: assignamus tibi talem diem ad deliberandum: & si deliberaveris cōcedere, eadem die respondeas libello: vel causas, quare respondere nō tenearis, assignes. Hoc autem ideo facim, vt reorum malitias obviamus, qui die ad deliberandum assignata venientes, dicunt se velle tendere, petentes alium terminum ad proponendas exceptiones: ar. pro eis, 30. dist. pōderet. respon. j. de pen. dif. 3. inter hæc hircum. §. j. Secundum hanc ergo assignationem, vel tūc respondēbunt, vel suas exceptiones dilatorias proponēt. Ar. tamē contra: quia vna dilacione pendente, alia assignari non potest, vt duæ simul. imo iudicis officium conquiret, ext. de app. significante. C. de dil. siue pars. Sed dico, quod hic non præfigitur ad duo, sed ad vnum tantum. cum enim datur terminus ad deliberandum, hoc implicatur: vt si deliberaverit contendere, veniat respondurus libello, vel dicat causam, cur respondere nō teneatur. ar. extr. de ref. si quando. de test. cog. c. 2. est & alia deliberatoria, q̄ comperit pro hereditate ad eā, vel non: & hæc, si indulgetur a principe, est annalis: sed si a iudice, est ix. mensium, C. de iure deli. 20. sancimus. §. sed quia. ¶ Sed pone duos libellos offers coram iudice: vno petis, quod aliquod collegium cogatur servare sententias in ipsum latas, quia te non recipiunt: rem petis eos de iure regularitate puniri, quia ex cōmunicati se diuini temere ingesserūt. In alio vero libello petis, eos cogi, ut te recipiant: index præfigit. capio diem lina ad docendum sententias fore iniustas, diem lous vero ad deliberandum super secunda parte libelli: die autē sabbathi ad proponendum exceptiones contra secundum libellū: nunquid, valent tres termini? Respondeo, non videtur: vt in pra. l. siue pars. & in pra. dec. significante. Contrariū tamen obtinuit quia diuerse erāt causæ, & ideo diuersi termini eodem tempore dari poterūt, ff. de mino. etiam. ¶ Sed pone, quod causa intra xv. dies decidenda mandatur, nunquid tunc, inducie xx. dierū concedentur? Respon. Papa no. ext. de off. del. de causis. quod in 22. præfenti casu dilaciones non auferuntur, sed at. tatur. ¶ Præparatoria sunt quæ dantur post litem contestatam & etiam ante 3. q. 2. si primates, vō lenti per testes, vel instrumenta pbare, ad querendos testes, vel instrumenta præparanda, vel aduocatos inueniendos, vel consilia amicorum petenda, ut s. de præparat. iud. & sunt in causa criminali ad minus sex mensium: ad plus, vero, vni⁹ anni. sic potest intelligi 3. q. 3. de induciis. ¶ In ciuili vero sunt triū mensium, si probationes ex eadem prouincia postulerit: si uero ex conuicinis prouinciis, uel in suis, modico, aut nullo freato distantiis. ut ff. de verb. signif. notionem. §. rinentes. erit sex mensium: si ex trāsmarinis, nouem, ut 3. q. 3. spatium. C. eod. l. j. & l. fi. & hæc dantur tam actori, quam reo, tam accusatori, quam accusato, secundum Accur. m. & Gofr. xv. q. 2. si autem. ¶ Circa inducias pro querendis aduocatis nota, quod si reus aduocatum cōduxit, & quandoque cum eo in iudicio comparuit, & postea eū habere non potest imputet sibi, qui talem cōduxit. Si uero nondū cōduxit, danda est dilatio ad querendum aduocatum: nō tñ sape, si id malitiosè petat: sic intelligo ex. vt lite n̄ pte. c. j. & d. do. & 21. put. C. de post. uelamēto. ¶ Dubitatoria est, si forte facta positione, quis dicit se dubitare, & petit dilacionem: & hoc cōmittitur iudicis arbitrio, cū non sit lex diffinitiuā, ff. de inter. act. qui interrogatur. & l. seq. ext. de off. del. c. de causis, j. de post. §. 6. ver. item

in medio, cū de positione tunc facta dubitatur: & de hoc 7. ver. dubitatoria. dicit etiam, q̄ si reus statim recepto libello respondere uult, deliberatoria non dabitur, cum enim in sui fauorem detur, illi renunciare potest. C. de pe. cū, si quis in confcribendo. de regul. ad apostolicā. Dicit etiam, q̄ illa deliberatoria sapius dari poterit cū causæ cognitione, de qua ff. de iure deli. l. j. An autē detur ad querendum aduocatum, & p̄silia amicorum? uel non ponit subspecies, quæ sequitur, quæ sub ista ponebat Cyn. Adde, q̄ nec datur deliberatoria, si in citatorio est inferus libellus, secundum communiter Legistas in authē. offeratur. C. de lit. contest. & Cano. in c. 2. ext. de dil. de dilaciones deliberatorie ideo sunt de substantia iudicii, q̄ eadē omnia est potens ad reddendum iudicium nullum, cum petuntur, ut uoluit gl. xvii. q. 4. uxor felicit. gl. in cle. sape. in verbo, necessario. de uerb. sig. ¶ Criminalibus. ¶ Ratio istorum, quia accusatus debet esse certus an sit reus vel non. facit extr. de rescript. ab excommunicato. Sed vt dicit Host. l. i. c. i. circa personā accusatoris, an repelli possit deliberare habetibi vide. ¶ Adde, q̄ Abb. in d. c. i. j. de dil. dicit, q̄ in criminalibus, si in citatorio est in inferus libellus, & reus habuit tantum tempus, q̄ deliberare potuit, tam super principali, q̄ super substantia libelli, q̄ nō sunt dāda deliberatoria, sicut magis significatias fecit, & hoc dicit esse de mente Host. ibi, de quo & per Bal. & Sal. in d. auth. offeratur. & Bal. in l. j. c. qui accen. non pos. do. Ant. in c. j. deli. contest. ¶ Io. illud no. 3. q. 2. in summa Gof. in sum. huius tit. s. sunt & inducia. Sed ipse Io. no. contrarium, 2. q. 8. per scripta. conc. hoc vt scripsi. c. ii. præterea. super 2. gl. in prin. ¶ Prorogari. ¶ Contra C. eod. tit. l. fin. Solue, vt ibi no. l. sine causa prorogationem fieri non posse: cum causa potest: & id tenet etiam Pla. & Simo. allegat. l. nonnunquam. de iud. ff. de re iud. l. 2. ¶ Arbitrio. ¶ Super quo uidet s. de cita. s. nunc de temporum. in fi. & quod ibi dixi: & idem Aegid. vbi s. nec est ipse Aegid. contrarius auctori in eo, q̄ dicit istas non esse in usu, intellige sub hoc nomine, nam, vt dicit, reo veniente offertur libellus, & datur inducie ad respondendum, tunc de liberat. ¶ Significante. ¶ Vide, quod ibi no. in 3. gl. & quod super ea scripsi. ¶ Adde, vt per Bartolin. 2. ff. de re iud. & Prepos. sancti Ambrosij in d. capitulo. significante. ¶ Dies. ¶ Si statum, vel commissio diceret a tempore litis contestata, tunc de momento in momentum a tempore contestataz litis curret illa dilatio. Si uero diceret a die contestatio. li. tunc die contestationis, excludo p. monosyllabam: de quo remi. dedi. s. de cita. s. viso ante fi. totum tēpus dilacionis habebit ad utraq; partē sufficienti no. j. de app. s. restat. ver. sed nunquid dies. Et sic intellexisse puto dñm meū in legi. in q̄one. quæ incipit: ponetur ba. qui vltra allegata in præ. ver. induxit. ff. qñ dies usus. vel leg. ced. l. vii. ¶ Adde, ut per do. An. de sancto Geor. in c. significante. ext. de app. Arg. conf. ecc. in c. Paulus Condoni. ¶ Causis. ¶ Vide, quod ibi no. etiā Berin. j. gl. & quod super ea dixi. & temp. super eo. j. & vide j. de sen. prol. s. nunc uidentū. ver. illud aut. scias. q̄ libertus de Rāponibus disputauit hanc questionē: & incipit, statuti est. Ad partem, q̄ dilatio iuris fit danda, inducit multa iura. ¶ Primo, l. petentia. fi. C. de temp. in integ. rest. vbi reo datur dilatio. etiam metas excedēs. ¶ Secundo mistim inducit l. vi. eo. ti. cōiunctam cum l. intra utile. in prin. ff. de mino. ¶ Tertio inducit l. si quis filius. C. de inoff. test. iunctam cum l. o. tra maiores. e. ti. ¶ Quarto l. qui quinquennium. ff. de adu. ¶ Quinto l. oratione. ff. de feris. ¶ Sexto C. de iud. p̄p̄radum. §. in aut in medio. ¶ Septimo, ut omnes tam ciui. quam milita. vni. in fi. ¶ Octauo. de inuentari. C. de iure del. l. h. §. in aut locis. ¶ Nono, quod no. ff. de fer. l. i. §. differre cause cognitionē & p̄tatione testiu. ¶ Decimo, in aut. de his. q̄ integred. §. si uero neuter. ¶ Undecimo inducit, propter absentiam sape solennia relaxata, ff. de iur. i. longius. & l. 2. §. pen. ex q. cau. in pos. ea l. hæc autem. & illud generale probationū facultate nō angustandam. C. de hære. l. quoniam. in fi. & l. j. Choc. eo. ti. ¶ Ad contrariū inducit primo eandē. l. petendā. in prin. ¶ Secundo, quia cōis est phibitio litigatorū & iudicū, ne excedat. & c. C. de iud. p̄p̄radū. circa prin. & quod in d. l. no. de soluto per sententiā latam post metam. quod repetitur, & q̄ talia et de consensu partium non proferat. C. de legi. non dubium. & de iur. call. 2. §. sed quia. Item quod habetur in authent. de testib. §. 1. & §. quia uero. Item C. ut intra cert. tem. l. j. & 2. & uel detur expressum eod. titu. l. ult. ibi, nec uulla occasione, & c. Itē si dilaciones iuris dari debent, derisorie essent talia statuta, uel tales cōmissiones. Soluebat, dilaciones abbreviandas. allegat Azo. in Sum. huius tit. in prin. subdit tū, q̄ si restimauerit iudex dilacionē dandam, quæ excedat metas, ex iusta cā. id poterit, per prius allegata. & no. quia non loquitur disputas & termino dato ab homine, sed a statuto. hoc dico p. p. id. q̄ post Host. dixi in præ. dec. de causis super j. gl. de termino dato ab homine: circa quem etiam uide de termino per partes appolito i. p̄p̄missio, uel dato a delegatē: qd no. Cyn. in p. l. petendā. in vl. q. ¶ Adde, quæ scripsit Pau. de Ca. in l. ff. de re iud. & Ant. de sancto Geor. in c. si Romana. ext. de ap. Ale. in l. properandum. in prin. C. de iud. Ab. in c. de causis. §. allegato. ¶ Indiciis. ¶ Vbi de his & C. et. l. j. & ext. et. c. 2. vbi uide. ¶ Freato. ¶ Forte maris spatio. Vnde uersus.

Cum fremit, esse fretum: mare dicas, cum sit amarum.

ADDITIONES.

- a Dixi. ¶ Quare repetisti.
b Deliberatorie. ¶ Hæc xiiii. species auctoris fuit, ut dixi, Tan. & Host. s. sed Cy. 2. qui de hac dicit, q̄ quandoq; datur in principio cause, ut cum editur actio, ff. de eden. l. j. in prin. & cū sunt interrogaciones ante litem cōtestatam: de his j. de interrogat. quæ si ante litis contestat. Quando, ue. daf

- m Secundum Accur. ¶ in pra. l. f. & Gof. in Sum. e. tit. uer. spatium.
n Velamento. ¶ in pra. c. j. no. de hoc in 3. gl. quæ incipit, si aliquis. & quod ibi no. refert Cy. in l. ista, uelamento. tenuisse Odo. Guid. de Suz. in l. j. C. t. licet, quod si aduocatus infirmus est, uel in legationem suæ ciuitatis missus, si creditur infirmus uel legatio parū duratura, expectetur: alius queratur alius aduocatus. l. pe. §. si ff. de uam. facti ff. de iud. l. i. §. si loquas. C. in quac. tu. ha. tu. del. l. j. & Infi. de excus. fut. §. item si reipublicz. Super infirmitate aut credetur medicis, C. lib. xii. de re mil. femel. & patet extra de h. significasti. s.
o Quis. ¶ Actor uel reus, hæc enim est utriusque communis contra alterius.

a Item no. ¶ Probatoria est, quae datur nolenti probare de iure suo
 b & est ix. mensium. C. de dil. l. fi. 3. q. 3. §. sparium. ¶ Diffinitoria
 est in criminali biennium. C. ut intra cet. tem. l. fin. in pecuniaria,
 c trium annorum. C. de ind. proferendum. ext. eo. c. pen. ¶ Ex
 24 auctoritate sunt, quae datur eis condemnatis in personali, ad satisfac-
 iendum prius quam sententia executioni maderet: & sunt qua-
 tuor mensium, ext. de off. del. quereti. C. de usur. l. 3. ext. de re. iud.
 ad consulationem ff. de iud. l. si debitori. Sed haec non habent lo-
 cum in reali actione, in qua datur modicum tempus iudicis arbitrio,
 ei qui condemnatus est ad rei restitutionem, Institut. de offi. iud.
 in prin. vel in causa criminali, in qua executio non differtur post
 x. dies, nisi in casib. Inst. de off. iud. in prin. & 2. q. 1. sicut. quod dic-
 d vt in pra. dec. quereti. & xi. q. 3. cum apud d. ¶ Appellatrix sit
 quae datur ad appellandum, & sunt x. dierum, ij. q. vi. anteriori.
 ext. de elec. cum dilecti. in fi. de testi. significauerunt. C. de ap. eos.
 in fi. & in auth. ibi posita: & haec non currunt ignorantia, vt j. de ap.
 2 §. restat. ver. sed nunquid ¶ Prosecutoriae sunt, quae dantur ad
 f3 appellacionem prosequendam: & sunt annus f. vel ex iusta causa
 e biennium, siue ante sententiam, siue post appellatur. ext. de app.
 cum sit Romana 2. q. 6. e. qui. nisi iudex ex causa tempus recilius
 g moderetur, ut in pra. dec. cum sit Romana ¶ Supplicatoria est x.
 dierum. C. de prec. Imper. offer. auth. quae supplicatio ¶ Solutio
 ria est, quam executioni diximus. ¶ Restitutoria est, si quis co-
 demnatus est mihi rem restituere: quam et executoria diximus.
 26 ¶ Sunt & aliae induciae non iudiciales, uidelicet Electoriae: vt ex-
 h de elec. ne pro defectu ¶ Aliae confirmatoriae: quia electus a re-
 h de elec. non consensus debet intra tres menses petere confirmationem, vt
 i in consit. Greg. X. de elec. quam sit. lib. 6. ¶ Aliae quae dantur ele-
 k do ad petendum, f. vnus m. n. ut in eo. c. ¶ Aliae quae dantur
 l remissionem, & pallium: quae sunt trium mensium,
 i vt c. dist. quoniam, & lxxv. dist. quonia. de quibus dicam in pre-
 k constit. quom sit ¶ Aliae expeditoriae: ext. de frig. & male. lauda-
 l bitem. ¶ Aliae ordinatoriae: ext. de elec. cum in dictis ¶ Aliae p-
 paratoriae: de quibus habetur ext. de app. praetera. ¶ Aliae poenit-
 l entiales: quae arbitrarie sunt, xxvi. q. vii. tempora. ext. de poe. &
 remiss. c. 2. ¶ Aliae constitutoriae, si constitutus sit soluturum x. vel
 speciem praestaturum. non adiecto die: statuitur enim modicum
 tempus non minus x. diebus, ff. de const. pec. promissor. Strich. §.
 j. ¶ Aliae emendatoriae, communi infecti, secundum consuetudinem loci
 si non sit consuetudo s. dmittitur iudicis arbitrio, ff. de dam. infe-
 danti infecti. & l. si finita. in prin. ¶ Aliae excusatoria, si quod is qui
 datus est tutor, se potest excusare intra quinquaginta dies, Inst. d.
 excus. §. qui aut tem. ¶ Aliae inuentoria, si quae datur ad inuenta-
 rium faciendum: & est lx. dierum, si res sunt praesentes, alioquin an-
 nus, C. de iur. deli. scin. ¶ Si in autem. 1. & in autem. 2. ¶ Aliae au-
 xillariae, quae datur ei, qui petitur in uasallum ad querendum ad-
 uocatum, ff. ex quib. cau. ma. ab hostib. §. sed quod simpliciter. ¶ Est
 alia, quae datur ex bono & aequo: & haec est in arbitrio iudicis, ff. de
 27 verb. oblig. continuis §. j. ff. de iur. del. l. j. & sic de aliis. ¶ Et bre-
 uiter no. quod ius iudex, dat dilationem, seu praefigit termi-
 num, quandoq; ad testes producendos, ut ext. de prob. licet m. ext.
 de caus. pos. & propri. c. 2. qui si sunt leg. lator. quandoq; ad dila-
 torias proponendas, vt ext. de exce. pastoralis. & C. eo. ti. l. pe. & fi.
 quandoq; ad peremptorias proponendas, vt j. de excep. §. nunc
 videndum. ver. ceterum. quandoque ad solutionem faciendam,
 vt C. de usu. rei. i. l. 2. & 3. quandoque ad se purgandum, ut ext.
 de testib. ram literis. quandoque ad accusandum & agendum, ext. de
 accus. licet. qui. ma. ac. pos. cum in tua. C. qui accus. non pos. si ea,
 quae ext. de clan. despon. c. fi. C. de inge. ma. diffamari. quandoq;
 ad intradum religionem, ext. de conuer. coniu. ex publico. quan-
 doque ad optandum legatum, seu eligendum, ff. de op. leg. man-
 o cipioris. ext. de elec. cum in ueteri. quandoque ab agendum, C.
 de inge. ma. diffamari. quandoque ad prosequendam appellatio-
 nem, vt §. quandoque ad consecrandum & purgandum, ext. d. tral-
 lat. episo. c. 2. §. sed neque. ext. de rest. ram literis §. demu. & seq.
 p & in dec. Alex. 1. r. 1. de sacra vnt. p. quandoque ad negotium de-
 cidendum, ext. de off. dele. de causis. quandoque ad excessus pun-
 niendum, ext. de off. ord. irrefragabili. §. excessus. & §. ceterum.
 quandoque ad restitutionem petendum, ext. de resti. po. freques.
 lib. 6. quandoque ad excommunicationis exceptionem proban-
 dum, ext. de excep. pia. lib. 6. q. quandoque ad litem contestandam,
 §. ff. de pet. here. si quis libertatem. §. j. in fi. & C. de remi. pig. l. eo r.

ADDITIONES

a No. ¶ Et ver. seq. & ver. sed nunquid. & vt praedixi, hic inferuit Cy. litiga-
 toriam, quae est ad incipiendum litem per praestatione: ad qd non tenetur
 reus, nisi prius satisfier actori, secundum auth. quod fieri. C. e. sed non in iusto,
 quia hoc hodie non seruatur, ut patet j. de testib. Item hic sequitur de proba-
 toria, in qua multum inflat Cy. quarens de factis, ¶ Primo, quae requirunt
 ad hoc, vt detur. ¶ Secundo, quo tempore moderetur. ¶ Tertio, quoties
 concedatur. De primo videbitur iudex, quid ille vult probare: quod si est in-

pertinens, vel impossibile, vel calumiose dilatio iure petitur, et ratio fit
 perempta, illam denegabit: alias peccet eam moderando. ¶ In qua sit
 probatoris & loci distantia, de qua requiritur pbatio. De sedo dicit, mo-
 deratione heri in distantia loci, & pditionem personarum, & qualitate
 causa. arctare enim poterit illas tres species dilationum, de quib. in ipa l.
 j. Ceo. ciu. & 3. quat. 3. §. sparium. ¶ Vt enim ex litera patet, lex illa non di-
 cit simpliciter tantam dilatione dandam: sed dicit: non amplius dandam
 cui pcor. l. vlt. eo. ti. hoc etiam scripsi in decr. vltra tertiam, vbi statim remittit
 tam. Vnde lex 3. C. e. dicit, quandoque integram dilatione, quandoque eius
 partem tantum. Et aduerte, quia auctor breuiter hic alisit ei, quod i. reci-
 tat ibi Cynus post Petr. improbando Innocentium, quem dicit voluisse ha-
 bentem testes in prouincia, & extra prouinciam, & vltimarios, pro sin-
 gulis habere sua tempora integra: quod est dicere, tres menses pro primis,
 sex pro secundis, nouem pro tertiis: & sic 18. menses quod esse absurdissi-
 mum. Confunduntur ergo dilationes & tempus in tempore computabitur
 Hoc ergo voluit auctor, recipiendo id, quod plus potest ext. dicit: Super hoc
 autem, vide, quod clare scripsi ponens, quo casu vtrunq; dictum procedere
 pot. de testi. vltra tertiam, sub 6. q. in tertio, quod Cynus prosequitur. In quo-
 rum deur dilatio probatoria, circa qd psequitur materia l. vltimz, sic. sus-
 ficiat remissio ad eum, & ad no. 3. de teste, §. qualiter. & dicitur j. de proba.
 §. 2. & scripsi ext. de testi. in causis. & vide j. s. videndum. in prin. Subdit etia
 Cy. pro quinta specie, dilatione allegatoria: sic dictam, quia datur ad alle-
 gandum, quod fieri debet. C. de iud. l. iudices. & haec datur iudicis arbitrio,
 si partes sunt praesentes: si absentes, obtinet auth. iubemus. ibi postea sic po-
 nit ad litera. Mihi sufficit remittere ad ea, quae plene scripsi j. de disp. & al-
 lega. in prin. Suodebat Cy. de dilatioe expectatoria: quae datur ad expectandu:
 que, em eis, datur qnq; praesenti in certis casibus: Vn. in auth. de fideiuf. §. j.
 Sed s. C. vbi in rem act. l. 2. Tertius, C. vbi de cri. agi oport. auth. e. ti ad p-
 uincia. qnq; absenti actori. C. qno & qn in. auth. qui semel. & reo. e. ti ad p-
 emptoriu. & l. seq. C. de iud. pperand. §. si aut reus. In nostro habemus
 multas tales iudiciales, & extraiudiciales: ut lite non ptest. §. si vero ali-
 ter. cum sita gl. de cle. no. ref. ex tuc. de spon. in praesentia. de frig. laudabil. &
 6. lib. de plus. c. fi. de elect. c. j. & c. vbi periculum. ver. hoc sacro. & c. cu-
 pientes. §. q. si & cle. de heretic. c. j. post prin. Sequitur, em auctor & Cyni
 de diffinitoria: quam tamen aliter ponit Cy. quae auctor, f. pro termino,
 quem iudex paribus ad diffinituram audiendam facit conclusionem, & vt
 dicit neutra parte veniente, illam no proferret, ff. de re iud. de vnoquoque.
 ¶ Itaq; vero praesente vere, vel altera vere altera interpretatiue, illam ferret,
 vt ibi no. C. quomodo & qn iud. pstanteum. & necessaria est talis dilatio,
 et in his qbus proceditur simpliciter & de plano, vt in cle. de ver. signifi-
 c. sape ad fi. ver. sententiam. licet in illis no sit necesse exprimi perempto-
 rium, vt ibi. Est & em Cy. octaua species, iudicatoria: haec auctor vocat execu-
 toria, de qua statim sequit: & de illa intellexit Cy. in qua non in iusto, ma-
 xime p remissionem, quam dat hic finis. Ad id demum. Cy. de appella-
 toria, & persecutoria, de quibus sita: m sequitur.
 b Spacium. ¶ Putat Gui. de Suz. q. licet de dilacione 9. mensu. t. modicum
 superstit, q habens dilacionem, qui non misit vltra mare, amodo mittere no
 poterit, non tn peccet iudex ante sine dilacionis, nisi prius ex iusta causa di-
 lationem abbreviet, pro materia remitto ad dec. pmissa j. responso, de cle.
 li. 6. Sed an illa sit iusta ca decurtandi, non dicit. Ego non video, q decurra-
 tionis sit locus hoc casu: sed si iudex effem, ex hac iusta causa reuocare, non
 obstant dec. comilla, quae loquitur in mero termino iuris, & eius p. ana.
 c. pen. ¶ Et dic. vbi.
 d Apud. ¶ Secundum Tanc. vbi §. ¶ Adde pro hac materia, do. Abb. Sic. &
 alios praesertim nouissime scribentes, in d. dec. quod ad pulationem. ext.
 de re iud. & aliquid per concertationi. lib. 6.
 e Nunquid. ¶ Et de ap. concertationi. lib. 6.
 f Annus. ¶ Computandus, ut in cle. de app. fecit.
 g Supplicatio. ¶ De hoc j. de supplicatione.
 h Confirmatoria. ¶ Hanc praecedere debuisset j. prox.
 i Quam sit. ¶ De his plenius no. de elect. fi. electio. lib. 6. in gl. pe.
 k In cunctis. ¶ Et licet canon lib. 6. & cle. de xta. & qual. vt ij. qui. & de of.
 vic. c. vno, & de sta. mo. ne in agro. §. ceterum.
 l Poenitentiales. ¶ Has Host. vbi §. vocat saluatorias. ¶ Adde, q dilaciones
 poenitentiales sunt arbitrarie, tex. in c. Deus, qui. de poe. & remiss. Item sacer-
 dos plurimum potest prodesse ipsi poenitenti circa huiusmodi imponendas:
 per tex. diui Augusti, in c. que poenitet, de pen. dist. 1. Ab. Sicul. in d. c. Deus,
 qui. ext. de poe. & remi.
 m Licet. ¶ Vbi de hoc in j. gl. & super ea.
 n Legatum. ¶ Vel praebendam vocantem de consue. c. fi. lib. 6.
 o Eligendum. ¶ Seu praebendum, de post. c. vno, lib. 6. & de praeb. si pluri-
 bus. eo. lib.
 p De sacra vnt. ¶ Quam non habemus, in 6.
 q Lib. 6. ¶ Quandoque ad probandam ipsius culpam manifestam, de sent.
 exc. soler. lib. 6.
 r Si eo. ¶ Horum aliqua notauit Vinc. de except. pastoralis. licet §. allegata
 sint, & addiderim aliqua iura noua, prosequar tamen, quo ad illam mate-
 ria inchoata, & quia ille var. vltimus in prin. permittet dilaciones iuris &
 iudicis, has concepi diuidere, de secundis primo tractando: & praemisso,
 q papa quandoq; dat dilaciones finituras gratiaru suaru, de res. l. gratioses,
 & c. fi. p. li. 6. fac. e. ti. c. fi. ludo, q dilaciones, quae iure nouo iuberur, vel p
 mittuntur dari per iudices, habentur lib. 6. de electi. quibus in fi. e. ti. c. ex
 eo. & c. ult. de of. ord. de arb. c. fi. de rest. spo. frequens. §. soler. de testi. presen-
 eo. & c. ult. de of. ord. de arb. c. fi. de rest. spo. frequens. §. soler. de testi. presen-
 tium §. testes. & §. si vero. de appe. c. cordi. & post hoc eod. tit. legitima. de
 vit. & hon. cler. c. 1. ver. si autem. de praeb. si tibi absenti, de conce. praeb. si
 sonz. de sen. exc. c. p. mitione. ad idem cle. de stat. regu. attendentes. in fi.
 & de iure pat. c. j. Item per ipsa iura noua habemus dilaciones sine ministe-
 rio iudicum. Et haec quandoque sunt vitatiuae poenarum: quandoque ipsa i-
 dura tunc: quandoq; determinatiuae casuum. De primo, de elec. vbi pericu-
 lum. §. in oclau. & c. cupientes. §. ceterum. in prin. dec. quam sit. & c. licet ca-
 non allegat sunt §. de vit. & hon. cle. c. vno. in prin. de sepul. c. j. §. si vero
 Specul. secunda pars. H 4 de iure

de iure par. c. vno. de cens. exigi. ver. statuentes. de hret. cum contumacia. de usuris. & usurarium. ver. sed huiusmodi. & ver. qua fit. de iniur. & danda. & si pignorationis. in fi. de pennis. felipsis. in fi. de sen. exc. c. j. ver. exemplum. & c. quicunque. ver. nisi. j. & 2. & in fi. ad idem de. de eta. & quali. ut ij qui. de vi. & honest. cle. c. 2. ver. sed & rales. de deci. c. 1. ver. nisi post. de sta. regul. ne in agro. s. ceterum. de usuris. c. j. ver. eandem. Est & vna uirtutis sequestrationis per possessionem triennij. in clem. de seque. capitu. vno. ¶ De secundis dilationibus. scilicet duratiuis pccatorum. de cle. ca. j. s. qui vero. & c. cupientes. s. ceterum. post prin. utrobique de suspensione beneficiorum per triennium. cum aggravatione. de suspensione vero annali. & diuersis tamen actibus. loquuntur de elect. prouida. in fin. de temp. ord. eos. & c. fi. de off. dele. c. fi. ver. ut autem. de re. iud. ca. j. s. si quis de triennio. de reb. eccl. non alie. c. 2. ver. & nihilominus. de suspensione vnius mensis. de sent. ex. cum medicinalis. ver. si quis autem. De anno. & de sex mensibus. in clem. de vita & honest. cle. c. 2. De anno & biennio. de sta. mo. ne in agro. s. si quis. Et in his plus non info. propter xxy. species suspensionum. & quos notauit in cle. de pennis. cupientes. in magna gl. ¶ Venio ad tertium. s. de dilationibus iuris noui. quae sunt principaliter ad determinationem casuum. & dictu. n. vel additum est s. de decretal. vlt. de consuetud. de postu. c. vno. de elec. quam fit. & c. licet canon. & alius cle. coniunctis. de cr. frequens. ver. sed si. de resti. spo. de exce. pia. de sent. exc. solet. de pr. ben. si pluribus. ad fi. vltra quae habemus de elect. c. j. determinatum tempus. quo appellans in beneficiabus ad Papam debet iter. arripere. & se praesentare. hic statim instabo cui contentis suis casibus dec. cupientes. e. ti. & quo ad illa duo. conc. de cr. quauis. de off. ord. Decr. nemo. e. ti. de elect. determinat tempus. quo durat commenda parochialis ecclesiae. de fi. electio. tempus eligenti. cum prima electio non processit. dec. 1. & 2. de resti. in integ. determinat tempus restitutionis in integrum dandum ecclesiae. cui conuenit cle. e. ti. dec. 2. de praer. determinat duo tempora praescriptionum contra Romanam. vel alias ecclesias. dec. ab eo. de app. tempus petendorum apostolorum. cui conuenit cle. 2. o. ti. quauis. de cr. statutum. de praer. tempus conferendorum beneficiorum in curia vacantium. decretalis vnica. de iure par. tempus praesentationum faciendarum per patronos clericos vel laicos. dec. iens qui. de reg. determinationem facit circa annum probationis. Quando etiam incipit currere tempus datum in literis gratis ad acceptandum. determinat cle. de conc. praer. c. j. in fi. Propter id. quod s. dixi subuer. venio ad terminum. dec. j. de ele. lib. 6. quero si episcopus. & cuius prouisione appellatur ad papam. statuit appellanti certum terminum ad prouisione appellatur ad papam. statuit appellanti certum terminum ad prouisione illius dec. Et dicendum est. q. non quia iam per hoc sequeretur. constitutionem papalem per inferiorem particulariter tolli posse. quod est falsum. vt in cle. Romani. de ele. cum concor. Item est certum. quod quando duo disparis potestatis concurrunt ad idem. minor cedit maiori. extr. de of. del. volentes. de ap. si duob. posito. q. episcopo ius ignorare non liceat. ad idem. ff. de duo. reis. l. si reus. de fidei. l. generaliter. Concurrentibus igitur termino. vel quod plus est. deuolutione iuris & iudicis. cum potestas iudicis pendeat a iure. ergo patet terminum & deuolutionem iuris potentius operari cum sit primus agens. & iudex secundarius. Item a ponderatione temporis est etiam iuris terminus prius agens in momento. n. appellationis factae ligat terminus iuris. per quod. patet. qd terminus nominis sequit. Et sic concluditur. quod ius est primum agens & prius agens. ergo prouiso eius durat. & hominis prouiso non deuoluit. quod iam inuenit deuolutum. facit. ff. de procur. licet. s. ea obligatio. & quod ibi not. in glo. pe. praecipue cum terminus hominis sit productus in defectum. s. quando ius non statuit terminum. Imo potestas data iudicibus per iura vetera de tali termino statuendo in illo beneficiabus casu. videtur esse sublata. patet exempla in dec. quam fit. & decr. licet canon. & similib. superius allegatis. Item constat. quod licet per iura vetera possit iudex a quo. statuere terminum appellanti ad iter arripendum. vel ad se praesentandum. de ap. personas. vbi de hoc. & c. seq. non tamen terminus ille arcebat appellatum. nec deuoluebat negotium. quod facit terminus dec. illius. quae arcebat non solum appellantem & appellatum. sed etiam alios. quorum interest. quod ergo tali iudici olim non licuit. multo minus hodie. Vnde videmus etiam in non beneficiabus terminum datum a iudice a quo. non arcebat appellatum. nec deuoluebat negotium. licet appellatus se arcebat. & illud deuoluere possit. si hoc petat. per dec. cordi. de ap. li. 6. Concluditur ergo. cum episcopus nullam potestatem habeat deuoluen di per terminum datum ab eo inuoluit. de prouisione illius dec. nil immutatum. ¶ Adde. quae no. per. Bar. & nouissimos. in l. cum stipulatus sim. ff. de ver. ob. vbi ponitur. an terminus datus ab homine. tollat legalem.

¶ Dilationes concedere cuius sit.

2. §. Sequitur videre quis concedat eas. Et quidem ius, vt patet in praer. concor. veruntamen repraesentatorias. & reuocatorias. & exemptorias. & quasdam alias concedit iudex. ut in praer. conc. & breuiter omnes dilationes iudiciales. praeterquam appellatorias. arbitrarie sunt. qd dic. vt in Sum. ma. do. mei. c. ti. §. quis ipsas. & no. extr. de app. cum sit Romana.

ADDITIO.

¶ Romana. Vide. quod no. extr. de sen. exc. solet. in gl. dixit Ber. & quod ibi dixi & de reg. iur. indultum. lib. 6.

SVMMARIVM.

- 1 Dilatio petenda est & danda iudice pro tribunali sedente. causa cognita. & utraque parte presente.
2 Processus nullus non potest ratihabitione confirmari.
3 Stipulatio iudicio fieri. an committatur. vbi iudex statuit terminum praer.

- tibus. quem postea ad petitionem rei prorogauit auctore ignorante. qui auctor conuenit primo termino. reus autem non sed secundo.
4 Terminum peremptorio ad dandum omnes exceptiones peremptorias dato. an eo elapso possit eum iudex prorogare.
5 Terminum dilationis elapso. an possit iudex altera parte inuita alium assignare.
6 Reo volente. aliquam dilatoriam proponere. quid actori incumbat petere. Auth. offeratur. an per decretalem. pastoralis. tollatur.
7 Iudex semper potest ante litem contestationem recusari.
8 Volens exceptiones proponere die ad eas proponendum assignata. si terminus labatur. & iudicis praesentia non possit haberi. qualiter se debeat habere.

¶ Dilationes quando sunt concedendae.

3. §. Nunc videamus quando concedantur. Et quidem est bona fide. & non ex malitia. causa s. prorogandi litem. petuntur. Materia enim dandarum dilationum ampuran da est. C. de temp. app. l. 2. in prin. Praesumitur autem peti bona fide in casibus a iure concessis. & postquam iuratus est in causa. q. si non est iuratum. & iudex dubitat an malitiose seu calumniose petuntur. exigere potest super hoc iuramentum. Prima tamen facie psumit petentis dilationes. & contra accipientes. & proceduntur etiam ante litem contestationem & post. & ante contestationem. & post. quae die. secundum do. meum in Sum. eo. ti. §. & quado. Itē hoc scias. q. dilatio petenda & danda est iudice pro tribunali sedente. & causa cognita. & utraque parte praesente. C. de dila. a procedente. quae est i. q. 3. §. spatium. ¶ Sed pone. ecce reo absente iudex actori praesenti. uel contra. praesit terminum ad producendum instrumenta. uel ad docendum de suo interesse. uel similia. praesens vero respondet. domine id non poteris facere parte absente. dicit iudex. bene habebit absens hoc ratum. demum absens ueniens ratificat talem terminum apud acta. quaeritur. an ualeat talis assignatio. Et videtur. q. no. per. praer. la. procedente. cum enim talis actus sit iudicialis. ut ibi. ext. de proba. quoniam contra. non potest fieri parte absente. ext. de cau. pos. & propri. c. j. C. si per uim. uel alio modo pos. tur. in l. i. extr. de ma. & obe. inter quatuor. q. quae sit cognitio nem desiderant. per libellu. id est. per sententiam partibus absentibus lata. nequeunt expediti. ff. de regu. iur. omnia ad idem facit ff. de re iud. de unoquoque. ff. fam. l. c. in hoc iudicio ff. quae sent. sine app. ref. l. j. §. item ex eo. Si ergo nullus est talis processus. non potest ratihabitione confirmari. xvi. q. 3. §. potest. extr. de elec. auditis. In contrarium probatur. nam hoc peremptorium habet uim in reuocatoria. ut ff. de arbit. qualem alias incipit. dicere. prope si. & interlocutoria fieri potest parte absente. ut ff. eo. diem proferre. in prin. praer. autem l. de unoquoque. quae est i. loquitur in diffinitiuam. cum multis obcor. Item dicit lex. q. iudex monita parte p se. q. sententia ad sit. potest sententiarie. licet absit. nec dicit. quod utraque pars debet interesse huc monitioni. C. quom & quand. iud. l. 2. Preterea hic de facto absens non agitur. nec sibi terminus assignatur. nec sibi in aliquo praedicitur quibus casibus eius praesentia requiritur. & sic loquuntur prima iura. sed solum praesenti terminus praesititur. Sine ergo absens ratificet. sine non. ualeat quod agitur. si non contradicit. Ar. extr. de in integ. rest. ex literis. & c. seq. propelsi. & de dila. c. 1. in fi. & de dolo & contu. c. fi. de off. del. consiluit. Item multum operatur. q. iudex posuit spem in ratihabitione rei. ut ix. q. 2. Lugd. & no. ea. q. c. 1. Hoc ultimū approbauerunt multi sapientes a me consulti. cum enim in fauore eius inducitur sit. ne eo absente tunc dilatio. ut in praer. la. procedente. non debet hoc in eius laesionem retorqueri. C. de legi. quod fauore. quod fieret. si haec assignatio facta forte in eius fauorem. non ualere. Valer igitur & arcebat. sed est eos. talis termini assignatio. praesertim absentis ratihabitione secuta. dummodo huius ratihabitione ante ipsius termini lapsum fiat. & ei. cui datur in sinuetur. ff. rem ra. hab. bonorum. quidam tamē contradixerunt. ¶ Sed pone. iudex statuit terminum aliquem partibus. quem postea ad petitionem rei prorogauit auctor uero uenit in priori termino. reus autem non uenit in illo. sed in secundo. quaeritur. an sit commissa stipulatio iudicio fieri. Et uidetur. q. non. propter iudicis auctoritatem arg. C. qui admitt. ad bo. pos. li. bonorum quidem. in fin. C. de iur. delib. si infanti. §. si. ff. ad Trib. seruo. §. cum praetor. ff. de re iud. si conuenerit. ff. de arbit. diem. p. pe. fi. Arg. contra in praer. la. procedente. in prin. & extr. de relect. ceterum. in fi. C. quom. & quan. iud. ea. quae. Distingue. aut reus suggesto mendacio obtinuit dilationem. & tunc committitur. C. si ex fal. alleg. l. j. & per totum. Aut ex vera & iusta causa. & tunc excusatur. ff. de excus. tut. qui testamento ff. de aqua plu. ar. l. quae uis. extr. de rescip. sup. per literis. tamen si reus interim praer. p.

ADDITIO.

¶ Similia. ¶ Stado. a his terminis simpliciter renuit. Gui. de Su. d. tenere. hoc mo. in la. procedente. p. ipam l. & p. l. fi. C. si p. vim. & l. inferi. alleg. & C. ut ab hge. se ab. a. uth. ois. & ff. de min.

profferius a actoris, nihil debet sibi imputari, vt dñt quidam. Index autem, ut dicitur, refertur ad damnum parti læsæ, vt C. de testibus. si quando in fi. ¶ Et sunt hæc in arg. ad quæstionem, quæ sæpe d factio occurrit: datus est terminus peremptorius, uel ad dandū omnes exceptiones peremptorias, uel ad aliud, an ed elapso pot sit index cum prorogare? Et uidetur quod sic, secundum præmissa, & ar. ff. de re iud. quod iust. extr. de ap. cum cessante, de offic. dele. consuluir. Dic tamen contra. nam terminus peremptorius habet interlocutoria, ut ff. de arb. qualem. in fin. nec eo elapso debet quis audiri cum perimat articulum, su per quo assignatur, alias enim nullus esset litium finis, 24. q. 3. de illicita, extr. de prob. licet. & de in integ. rest. coram. C. de inge. ma. diffamari ext. qui matr. accus. cum in tua. Cum ergo iam inter sit par sit, non potest sine causa prorogare, quam debet in prorogatio exprimere, vt s. d. citat. S. uiso. uer. primo: maxime ubi reus termin assignationi non contradixit. Præterea lapsio termino, non est terminus. unde quod non est, prorogari, non potest: ext. de despon. impub. ad dissoluendum. cum suis concor. De nouo autem ex causa concedi posset. Sed ante quam lapsus sit, bene posset p rogare, iuxta præmissa: quia tunc non tantum interest actoris, ar. ext. de officio deleg. de causis. ff. de iud. l. 2. §. sed index. & iunge hic, quod est j. prox. §. uer. sed nunquid terminum. ¶ Sed nun quid post lapsum terminum potest index altera parte iuncta aliū assignare? ar. quod sic, ext. de app. cum cessante. ff. de re iud. quod iust. C. de dilat. sue. præsertim, ubi non est eius damnum, ut ff. de opt. leg. l. mancipiorum. Index tamen sine causa legitima hoc fa cere non debet, ut in præ. l. quod iust. & uide, quod no. ff. de te sta. tu. l. antepe. ¶ In summa nota, quod si actor uidet reum uel le aliquam proponere dilatorias, petat a iudice sibi assignari ter minum ad dilatorias proponendas: quia hoc introductum est in eius fauorem, & in odium fugitiui, qui hodie unam, & post cras aliam proponere uellet: ext. de excep. pastoralis. & nunquā hūc terminum pereret, licet si ar. contra, quod id fiet ad petitionem rei, extra. de appellat. cum causam b. Sed & si non petatur, iudex ex officio suo statuet eum ut malitiosus, ut j. de excep. §. 2. uer. ceterum. quod uerum est, si reus aliquam proponit, & non aliter: quia possibile est, quod nullam uelit pponere, cum forte nul la sibi competat. ¶ Nūquid ergo post decre. pastoralis. tollitur auct. offeratur. quæ dat. xx. dies ad proponendum declinatorias, uel an iudex habet necessē præfigere illos xx. dies? Respon. non tollitur, sed per decre. illam iudex potest restringere tempus xx. dierum, ext. de ap. cum sit Romana ff. de re iud. l. 2. extr. e. ti. quod ad consultiationem ff. de uer. ob. continuus. §. 2. nec habet iudex necessē præfigere illos xx. dies, alioquin inutilis esset prouisio il lius dec. Quod ergo dicitur in præ. anth. xx. dierum gaudeat indu cis: supple, nisi iudex tempus breuius fuerit moderatus d. ¶ Sed nunquid potest prædictos xx. dies iudex poterit recusari? Resp. uer. sic semper ante litis cōtestationem ut in præ. dec. inter mo. c. nisi datus fuerit terminus ad dilatorias, post quē nō audient, nisi cum solennitate, quæ traditur in præ. dec. pasto ralis. & in decr. Greg. X. de elec. ut circa. lib. 6. & uide s. de recus. §. si aut. uel nisi sit minor, uel ecclesia: & tūc bā p beneficii restitu tiōis in integrū: quod dic, ut j. de resti. in integ. §. q. aut. uer. si illud quoque. & seq. ¶ Quod si terminus labatur, ne possit præsen tia iudicis haberi, uolens exceptiones proponere die ad propo nendum eas assignata, ante noctis tenebras proferretur coram discretis uiris, & coram notario in hunc modum: ¶ FOR M A. Cum in causa tali, quam talis aduersus me coram tali iudice mouet, & mouere intendit, idem iudex mihi die hodie nam statuerit ad exceptiones dilatorias & ad declinatorias pro ponendas, nec possim diū iudicis habere præsentiam: nolens per ipsius absentiam mihi præiudicium generari, cum, paratus sim co ram eo proponere exceptionem, si cum uidere possem, coram s. obis talibus exceptiones ipsas propono, quæ tales sunt: quia pe riculoso, & c. & te notarium rogo de hoc publicum officere in strumentum, 2. q. 6. c. biduum. extr. de of. ord. pastoralis. ad fi. j. in trac. libel. de ap. §. j. uer. j. illud quoque. Sed si datus fuerit termi nus ad dandum in scriptis, expedit quod eas scriptas reddat tabel lion, qui scribit in causa, ut s. §. 1. uer. sed pone.

ADDITIONES.

Prorogare. ¶ J. reprehenditur hoc uerbum ¶ Adde, quod Rom. consil. ccccxiij. tenet contra hanc determinationem Specu. contra quam dicit esse casum no. per Bald. in l. Ticio centum. ff. de cod. & demon. Et in quan tum Specu. dicit, quod ante quam elapsus esset terminus, bene posset pro rogare: adde: quod idem uelle uidentur Ang. & Paul. de Cast. in l. ff. de rogare: adde: quod idem uelle uidentur Ang. & Paul. de Cast. in l. ff. de rogare: sed Ful. & Alex. ibi tenent contrarium: quia si in abrennando requiritur cause cognitio, vt l. 2. ff. de re iud. quanto magis in prorogando: Adde tamen, quod quando pendente una dilatio, possit dari altera, uel possint dilatio nes accumulari uide not. per Bal. l. quandiu. in uer. in ea. gl. ibi. & c. ff. de hered. ¶ Ibi factum narratur, nec ibi ille articulus examinatur: & uide cap. pastoralis. in gl. pone, q. & s. j. uer. & not. & j. de excep.

§. 2. postprin. Comperat. ¶ Dicebat G. Na. e. ti. c. 2. quod index inserto libello actoris in citatorio, dabit ei dilationem competentem mandando peremptorie, ¶ ueniat tali die oppositurus exceptiones dilatorias & reculatorias, uel nonfurus libello, dicens q. sic fuit factum, in dec. ultima, de iud. in parte deci sa. & uerum dicit tamen, ut ibi patet, syndicus reorum protellatus fuit se uelle exceptiones opponere: & sic facit per Gul. auctore, & forlan. sic etiam fuerat j. §. j. uer. sed quid ecce. Dicit etiam ibi G. Na. q. non cogitur iudex recipere exceptiones, nisi prius recipiat libellum, per auct. offeratur. alleg. etiam, de libel. obla. c. j. & si recipere nollet, procedet contra eum, ut q. contumacem, nisi afferat se paratum respondere sine libello: & tunc iudex libellum & responsonem talem faciet scribi in actis, de prob. quoniam. Et pu to eum intellexisse, quod deficiente reo in exceptionibus, respondere cogetur, ut obtrulit: & uide j. de excep. §. 2. ad fin. uer. illud quoque. Moderatus. ¶ Vide s. de citat. §. nunc de temporum, in fin. & quod ibi dixi. Inter mo. ¶ Ibi plenissime scripsi super gloss. quicunque. ¶ Adde ad uer. f. quia terminus legalis non currit impedito propter factum iudicis, uel aduersarii, l. si cum ipse, & ibi Bald. ff. de excus. tur. c. si autem. extr. de relc. cum si.

S Y M M A R I U M

- 1 Dilatio quotiescunque opus est, & bona fide petitur, dari debet.
- 2 Assignatio, termini in dilacionibus qua forma tradenda sit.
- 3 Termini omnes dati in causa post licet contestatam, intelligendi sunt peremptorii.
- 4 Cum præfigitur terminus ad respondendum libello, an reus tunc ueniens poterit obuiere contra formam libelli, & contra personam iudicis, uel actoris.
- 5 Procuratori quando assignatur terminus ad aliquid faciendum, debet semper dici. Et ad omnia que facienda occurrunt.
- 6 Dilaciones cum dantur tam actori, quam reo, quæ sint prius adimplenda.
- 7 Testes non possunt produci, cum datur dilatio ad producenda instrumenta.
- 8 Probationes sine dilacionis assignatione productæ, an ualeant.
- 9 termino dato ad probandum elapso, an possint fieri probationes.
- 10 Exceptio peremptoria proposita post datum peremptorium ad producendum instrumenta, an per instrumenta possit probari.
- 11 Index potest arbitrio suo dilaciones arctare, & ex causa prorogare.
- 12 Vbi attestaciones, uel alia instrumenta parata eduntur, danda est dilatio ad describendum.
- 13 Terminus dilacionis statutus, an possit a iudice decurtari.
- 14 Dilatio impetrata a reo pro requirendis probationibus, quomodo proferat.
- 15 Aequalitas semper est in iudicis seruanda.
- 16 Testes possunt generaliter circa quemlibet articulum produci.
- 17 In fauorem alicuius introductum, non debet in eius lesionem retorqueri.
- 18 Procurator dimissus ab aliquo, quam dilacionem habere possit consuliendi dominum.
- 19 Iudice alicui simpliciter terminum assignante ad aliquid certa die faciendum, cedit tota dies.
- 20 Dilatio semel tantum regulariter indulgetur: ex causa tamen pluries.
- 21 Dilatio non datur sine cause cognitione.
- 22 Dilatio an sit danda a procedente iudice.

¶ Quibus, quoties & quando dilaciones dentur.

§. Videndum restat, quibus, & quoties, & quali ter dilaciones dentur. Et quidem dantur actori & reo, & accusatori & accusato. Quot autem dantur actori, & quot reo in criminali causa, uel ciuili, uel ad testes pdu cendos, & cui denegatur, & quando, plene dic secundum domi num meum in Sum. eo. ti. §. & quib. ¶ Et no. quod quotiescun que opus est, & bona fide dilatio petitur, danda est, nisi tempus tri ennii, quo causa perit, inflet, C. de iud. properandū. §. & si quidē pars. uel tempus, intra quod causa expediti iubetur in recripto, extra de offi. dele. de causis. & c. pastoralis. §. fi. Regulariter tamē una dilatio datur: quod dic, ut in præ. §. & quib. etiam: cum actori obicitur excommunicatio. e. ti. prudentiam. §. vi intra quam ni si reus probauerit, actor admittetur: imo uidetur, quod duæ den tur in excommunicatione, ut ext. de excep. pia. §. prouisio. a. profe quere, secundum do. meum in Sum. eo. ti. §. quoties. ¶ Terminus autem assignatio hoc modo scribitur. FORM A. Sta tuit iudex terminum, uel statutus fuit tali terminus ad proponē dum, uel ad dandum in scriptis omnes exceptiones declinatorias & dilatorias, uel ad respondendum libello per talem portecto cuius tenor talis est. Cautela est tenorē inscri, ne reo uolens habe re dila

AD D I T I O.

1 Prouisio. ¶ Li. 6. hoc non dicitur ibi, q. super vna oppositione excommu nicationis probanda detur duplex dilatio, sed bene permittitur, q. fiat du plex propositio: tertia non, nisi ex causa euidenti & prompta. ¶ Adde tu ad materiam uerfic. seq. quid si iudex statuit terminum alicui, puta decem propter hoc tota dilatio sit consumpta? Dicat, quod sic, ex mente Bal. in l. si quis heres. ff. de acquir. here.

re dilationem ad deliberandum, dicat se libellum non uidisse, uel habuisse. Vel statuit utrique parti terminum octo dierum ad suas probationes inducendas, siue ad docendum de iure uel interesse suo, uel ad iurandum de calumnia, seu de ueritate dicenda, uel ad faciendum testes iuratos deponere, uel ad sententiam audiendum, & huiusmodi: & si terminus peremptorius stat⁹ fuerit ad aliqd premissorum, tunc dicatur, statutus fuit terminus peremptorius octo dierum, &c. ¶ Quidam tamen dicunt, qd omnes termini dantur in causa post litem contestatam, intelliguntur peremptorii, licet hoc non exprimitur in eis, ut s. de citat. §. uiso. ver. dicitur. quod iure cautum expressè non memini reperisse nisi cum ter super eodem articulo terminus assignatur. C. quom. & quando ind. l. tres denunciations. b. ueruntamen licet nihil tunc de peremptorijs dicatur certum est, quod nisi quis termino satisfaciat, procedat contra absentem, ac si fuerit peremptorie assignatus. Si uero tunc post terminu termino satisfacere uelit, puta articulos, uel instrumenta offerre, uel aliud huiusmodi, ad quod terminus assignatus fuerat, facere admittetur, cum sibi peremptorium non obstat: & uide in præ. §. uiso. uer. alias autem c. ¶ Et attende, quod cum p^o figuratur terminus ad respondendum libello, reus tunc ueniens poterit obiciere contra formam libelli, & contra personam iudicis, ut actoris; arg. in præ. auth. offeratur, quod est uerū nisi prius ad hoc spalem terminum habuerit. Qualiter autem assignetur dilatio ad probandum, uide j. de prob. in prin. ¶ Hoc quoque diligenter notandum est, quod quando procuratori assignatur terminus ad aliquid faciendum, debet semper dici, & ad omnia, quæ facienda occurrēt. quod dicitur, ut s. de procur. §. ratione autem, uer. illud ergo. ¶ Et nota, qd cum dantur communiter dilationes tam actori, quam reo, puta ad ponendum, uel ad iurandum, uel ad testes producendum, & huiusmodi: prius debeat hoc actor adimplere, & prius debet sibi terminus assignari, ar. C. de iuramen. cal. l. 2. in prin. & iij. q. 4. c. j. ff. de iud. qui prior. Vnde seruatur in curia, qd prius datur terminus actori ad ponendum, uel ad dandum articulos: secundo sibi pro secundo, & reo pro primo: rursus datur secūdo soli reo: tertio datur utr. s. que cōmuniter peremptorius: & sic uicissim quodammodo ponent, uel articulos, dabunt, extr. de causa possel. c. 2. de ord. cog. c. 2. Si enim ultimus terminus soli reo datur, & aliquid nouum proponeret, actor cōtra illud se defendere non possit, nec aliquid dicere, peremptorio termino sibi obstante, xxiii. q. 3. de illicita extr. de excep. pastoralis. de hoc no. j. de positi §. 4. uer. sed pone. & fin. de proba. §. primo. uer. sic sed ubi. ¶ Item nota, qd cum datur dilatio ad producendum instrumenta, non possunt testes produci, licet instrumentum eorum nomine testes contrineantur: ut extr. de test. cog. peruenit. i. & de fide instr. cum Ioannes. & est ratio: quia instrumenta possunt etiam produci post apertas attestations, cum in eis subornatio non timeatur: ut extr. de f. instr. cum dilectus. qd non procedit in testibus, ut extr. de testi. c. de testibus. Quid si data est dilatio parti ad probandum & peremptorie, licet de iure talis dilatio peremptoria intelligatur, quamuis non fuerit dictum, ff. de fer. l. in pecuniarijs nisi quid altera pars post hunc terminu poterit producere instrumenta, & per ea probare? Ar. quod sic, C. de iud. indices. ff. de ed. l. j. §. edē da. ubi de hoc, & C. de iud. a. i. uer. iubemus nam hoc licet etiam post apertas attestations, ut C. sent. rescin. non pos. peremptorijs. extra de fide instr. cum dilectus. ¶ Quidam tamen contra. rā talis dilatio comprehendit etiam probationem instrumentorū, ut in præ. c. peruenit. & C. de dilatio. l. j. ff. de fide. instr. l. j. de relig. & sump. fun. at si quis. s. plerique. alias edictum iudicis deluōrium esset, quod esse non debet: ut ff. de iudic. si prætor. & facit in authen. ut cū de appel. cog. §. sed hoc præfenti. infra uer. l. 2. Et idē iuris est, si datus sit terminus ad probandum, & ostendendum, qd quid uoluerit arg. extra de off. deleg. super questionum §. quem uero. & extra de ap. cum speciali. Hec enim duo uerba pro eodē poni uidentur in authen. ut ij, qui obli. se ha. perhi. §. ut autem. itē ff. de compen. l. si ponitur monstrare, producere, seu allegare. Vtrum ualeant probationes sine dilationis assignatione producte, uide C. de ind. proferandum. §. & si quidem. ¶ Quid si datus est terminus ad producendum omnia instrumenta, quibus partes uti intendunt, nunquid post terminum audietur uolens producere reuidetur, quod sic: quia non est cogendus quis ehere instrumenta, nisi quando usus est, ut in præ. Sedenda Sed dic contra, ut p^o batur & no. ff. de opt. leg. mancipiorum. & C. de inge. ma. diff. ma. f. ri. & j. de edit. instr. §. nūc dicam⁹ uer. licet. atē. ¶ Item qd si datus ē termin⁹ ad probandum, ut qd illo elapso poterit fieri postitioes? Credo quod non per partem, per præ iura. nam hoc est genus probationis & probationibus succedunt. Iudex tamen ex officio suo bene poterit in eorogare, ut extra, de fid. instr. cum Ioannes. prope fi. xxx. q. vlt. indicantem. Quidam tamen contra, C. de iudic. l. indices. ff. de accu. si ea. & sic dicunt de consuetudine in aliquibus locis seruari §. de hoc j. de positi §. 4. uer. sed & si ante. ¶ Quid si post datum peremptorium ad producendum instrumenta, proponitur aliqua exceptio peremptoria, nunquid illa probari pote

rit per instrumenta? Dicunt quidam, quod non: tu dic, qd talis terminus datus non est, nisi postquam pposita sunt, que probanda sunt: & quod ad illa, talis terminus p iudicatur: si aut post terminu aliqua d nouo ad ei⁹ notitia puenit, & illa pponit, ut j. d. excē. §. dicto uer. sed pone. illa pbari poterit p instrumenta: ar. extr. de elec. d. 11 in cōst. Greg. X. ut circa. §. si lib. vi. ¶ Itē nota, qd iudex dilatioes arctat arbitrio suo, & prorogat ex causa, ff. de iud. non nunquam. ff. de re iud. qui pro tribunali. extra eo. quod ad consultationem. & de appel. cum sit. C. dila l. 3. Si tamen hoc iniuste fecit, & sine causa, appellatur, extr. eo. c. j. ff. de re iudic. si se. §. 3. ¶ Vbi attestations, uel alia instrumenta parata edunt, dabitur ei dilatio ad describendum, ut ff. de eden. l. j. §. edere. & etiam ad deliberandum, ut per eis, in p^oca qualitate scriptura. C. de dila l. j. in prin. ff. qui admō. testa. aper. l. 2. §. si ff. de iudic. l. non nūquam ff. de re iud. l. 2. ¶ Extra de prob. licet & c. quoniam. ¶ Sed nūquid terminum statutum potest iudex decurrere? Non uidetur: extra de appel. signi h ficante. Vincen. contra, arg. ff. de arbit. qualē. §. si de pluribus cō commoditate tamen partium, & ex causa euidēt: tamen præ l. qualem. loquitur, cum prolongatio & decurratio eo iem tempo 14 re sunt: & uide §. prox. uer. sed pone. & seq. ¶ In summa nota, quod si reus impetrat dilationem pro requirendis probationibus, illa etiam actori prodest, ut C. de temp. in integ. restit. l. per dē. in fi. & sic habet actor per alium, quod forte per se non posset habere, ut C. de temp. appe. per hanc. & de appel. l. fi. Et est ratio, ut in iudicis seruetur aequalitas, ut ex de excep. cum intrer. & l. iij. q. ix. c. fi. & extra de iud. nouit. §. pen. C. de prox. sacro. feri. in facris. & de fruct. & lit. expen. l. final. Hinc est, qd si datus sit terminus partibus peremptorius ad probandum ut e. ar. de prob. licet. prope p^oci. & intra illum pars altera testes producat, altera uero legitime impedita non producat, propter quod pars impedita ob tiner per beneficium restitutionis in integ. um, puta quia est minor, uel ecclesia aliam dilationem ad probandum, seu testes producendum: certe pars altera, que iam produxerat testes, utitur hac eadem dilatione ut iterum alios producat, non obstante primo termino peremptorio. & sic obtrinit, per præ l. petende. Quæ uerum est, si testes producti nondum fuerant aperti, alias non propter periculum subornationis. Hoc autē sic intelligo: nam si actor ex facto rei huiusmodi beneficium acquirat, ut testes iterum producat, producat super eodem articulo tantum, & non super illis ab illo: si reus uelit probare illum fuisse maiorem tempore tractatus, iudex non esse restituendum, ille poterit probare se esse fuisse minorem, ut ff. de minor. etiam §. i. Vber. autem de Bo. intelligit, quod generaliter circa quemlibet articulum doret testes inducere: & sic, secundum cum, poterit reo prodesse. ¶ Vbi minor, qui est actor, postquam didicit testificata, petit in integ. restitui ad testes, pducēdos, qd & aduersarius tūc possit probare circa eundem articulum. Videtur tamen ob stare, qd non fuit propositum prætoris subuenire maioribus, ut C. si in com. eadēque 16 cau. l. unia. Prius dictum mihi placet. ¶ Quid si reus, petra & obtenta dilatio ad probandum uidet quod actor omnes dilatioes habuit, & nil probauit: & ideo timens, quod actor probet suam intentionem ex beneficio præ l. petende. p^oci. petent. uolens in dilatione obtenta? Et uidetur, quod ponit e possit. Cuius enim hoc in fauorem eius sit introductum, non debet in eius læsionē retorqueri, ut C. deleg. quod fauore. Item cuique licitum est renunciare iuri pro se introducto: extr. de reg. ad apostolica. ff. de minor. si index. Nam & si libellum appellationis porrexit, penitēre potest. 2. q. 6. si quis libellos. C. de app. si quis. Item licitum est ante

ADDITIONES.

- a Litem contest. ¶ Supple, præter datum ad sententiam audiendam: de quo in cle. de uerb. sig. sape. ad fi. uer. sententiam. ubi uide in glo. ij.
- b Denunciations. ¶ Vide j. uer. quid si data.
- c Autem. ¶ Vide, quod scripti de of. dele. contulit in prin. & in fin.
- d Dictum. Vt no. §. j. uer. & no. ¶ Adde Bar. in l. mancipiorum. ff. de opt. leg. & consilio in ep. ex facto proponitur, quod causa pecuniaria. ¶ Adde tu, quod hæc dilatio probatoria, dicatur peremptoria: tenet Abb. Sicca. c. licet. in iiii. no. extra de prob. per illum text. item idē tenet in c. quonia. in 6. col. eo. tit. idē tenet Lāstrin rep. d. qm. in r. 4. col. uer. circa. ex mēte Bar. & Ang. in l. si. ff. de feri. idē tenet idē Bar. in l. j. C. de dilat.
- e Cum dilectus. ¶ Alb. Pap. cuius fuit iste uer. cum duobus seq. quasi ad litteram in l. diffamari. inferius allegata.
- f Autem. ¶ Ibi uide, & in cle. de uer. sig. sape. uer. eo saluo. in gl. ubi ergo.
- g Seruari. ¶ Hoc dicit Albe. Pap. super præ l. diffamari.
- h Significante. ¶ Vide quod ibi not. in 3. gl. & quod super ea dixi.
- i §. j. ¶ Per quam l. & per l. patri. eo. tit. §. j. & per l. qd si minor. §. restituitio. dixit Azo. in Summa de rest. in integ. uer. p^o. quod ubiqueque restituitio minor, & eius aduersarius, etiam maior restituitur in eodem raturum capitulo, & non in alio. remittit autem ibi ad not. per cum in sum. de reprobationibus: idē Mart. de Fano in suo trac. de quo dixi j. de rest. in integ. in prin. & hoc lib. v. q. alle. 1. 2. q. 2. Vult erant. de re. ecc. non alie. ad audientiam. de rest. in integ. c. 1. §. 4. diffamalis. uer. gl. in sum. de rest. in integ. & qualiter in fi.

re litis contestationem penitere, ff. de nox. electio §. neque ff. de rei vendis qui. & de inter. act. de arate §. si. Ar. cōtra: nam hoc in pra. la. tōri conceditur: unde non est sibi ab homine auferendi, xxviii. dist. de his. ff. de dona. si patronus. & l. si arrogator. Item fa...

i Aequitas. ¶ Secundum Gui. vt §. alleg. q. per iudicem stetit, inducit pra. l. sed & si. si ferie. k Hoc iud. ¶ Concludit hic, q. debuit prius scribi dilatio: sed Gui. de Suzar. extra volumina super l. iurifur. C. de testi. quarit; an credatur iudici super dilatione, quam dicit se dedisse. nec reperitur scripta & diffusae hanc prosequitur, tenet autem, quod sibi in leui causa crederetur, in ponderosa nō. Tu tene, quod dicit dec. quoniam contra. de probat. & vide, quod ibi dixi in vt. gloss.

ADDITIONES NOVAE.

- * An dies feriata possit assignari pro termino. In. in c. expofuit. de dil.
* An citatus ad diem feriata teneatur apparere ad diem sequenti nō feriatam. Bal. in reperito. super Inno. in titulo de feriis. Quid ep. si citet die feriata pro nō feriata. Bal. vbi §. & Cy. in l. in minoru. C. in quib. cau. in inter. resti. non est ne. in q. v. & Bald. in l. j. si quis cautio.
* An habens dilationem octo dierum ad comparandum, possit comparere prima die, vel debeat expectare vltimā diem: vide B. Lan. l. j. si quis cautio. & nunquid si comparat. an ad aliquem actum sciendum teneatur facere citari aduersarium: Bal. vbi §. & Bar. in l. in illa. de verb. oblig. & l. qui ante kalen. eo. tit. Archi. in c. j. de ap. lib. 6. Compostell. in c. cum nobis. de elect. & ibi Inno. & Ber. fac. l. si ita relicta. §. j. de leg. 2. Bal. in l. eos. §. apostolos. de appel. & Auth. hodie ibi posita. Bald. in l. si quis haeres de acquirend. heredi.
* Nouus iudex nouam dilationem debet dare, l. edictum. de iud. & no. §. in titu. de cita. & nouus litigator nouam dilationem. Ange. in l. oratione. de feriis.
* Quanto breuius est tempus instantia, tanto debent esse breuiiores dilationes. Inno. & Hosti. in c. de causis. extra. de offi. deleg.
* An propter contumaciam amicum vel absentiam sit danda dilatio, not. in l. j. c. de dilatio. & l. sciendum. de vltis.
* In l. j. c. de dilationibus. Bald. quarit an iudex partibus praesentibus. & nō presentibus. possit dare dilationem ad probandum quicquid incumbit: & dicit q. sic, per l. propterandum. C. de iudi. quia potest abbreviare lites. Bal. in l. si quis cautio. l. ac. Butr. contra.
* In Aurh. si quando. C. de dila. not. q. impetranti rescriptum a principe nō est danda dilatio ad ipsum producendum: & ex hoc dicimus q. actori facien. ti citari reum non est danda dilatio ad producendum mandatum: ideo debet in expen. condemnari. Bal. vbi §.
* Nota q. interdum statuitur terminus litis instantia, & non prorogatur ratiōe feriarum, dicta l. properan. interdum litis sustinent. & tunc non potest prorogari ratiōe sollemnitate feriarum sed ratiōe alterius impedimenti licet. 2. de tempor. ap. & l. petenda. de tempo. in inter. resti. peten. interdum actionis substantia, & non prorogatur p. p. ferias repentinās, vbi petitur remissio. l. sed & si per praetorem. §. si ferie. ex quib. cau. ma. interdum praescriptus terminus pparationi: & tunc si est taxata certa dies, non prorogatur, l. ex quacunq. die. ff. si quis in ius vo. nō ie. in fi. si autem non est taxata certa dies tunc prorogatur. l. 2. §. si quis. ff. si quis cautio. interdum statuitur terminus probationi, & tunc si se adlirinxit, imputet sibi, quia diligens debuit esse. arg. dicti §. si ferie. & hoc in dilatiōe hominis: sed in dilatiōe hominis statuitur dilatiōnis sunt tpa vt l. i. v. l. siue pars. de dila. cum simi. Bald. in l. si qn. de testib. Quarit similiter Bal. pone q. est data dilatio quindecim dierum pridie palmarum oliuarum, id est die sabbathi praecedenti (certū est enim q. dies xx. immediate sequentes sunt omnes feriatu in honore Dei) an isti dies computentur in dilatiōe Hostiensis circa hoc dicit, q. quando feriatu in honorem Dei introducta redderent dilatiōem inutilem in totum, vel pro maiori parte, q. tempore feriatu nō incipit dilatio, sed post ferias: si autem essent feriatu in vtilitate hominum, tunc pro parte conferente termino videretur remuatiūm feriatu: sed si altera pars dicit, tunc aut debet dilatio prorogari, aut quia periculum imminet, q. probatio pereat, recipiuntur testes non obstantibus talibus feriatu qui cita notantur in c. licet cau. sam. extra de proba. & ita no. ibi in nouella. Bald. dicit hoc verum, si dilatio assignatur a iure a iudice nō valet, nisi esset princeps qui pro suo motu pot prorogare dilatiōem, ut in c. pia. de excep. lib. 6. & in c. frequens de restitu. tione lpo. & de testib. c. praesentium. Alii q. imputet sibi qui terminum accepit vel incidit sua culpa, l. sed si per ptor. §. ferie. ex q. cau. ma. nō est. in. subueniendum ei qui & c. ut in l. j. §. quod diximus. si quis cautio. & ideo cauet ille qui opponit exceptionē excōicationis, q. non opponatur tali die q. postea tot ferie sint q. nō possit probare infra octauam diem, vt dicto c. pia. sed per hoc nō tollitur id q. supra dixi, qn. princeps proprio motu assignat dilatiōem, ut puta papa sicut est in terminis Hosti.
* Si iudex statuatur terminum octo dierum parti, quae dilatio statuatur per legem vel statutum, quid iuris, no. in l. 4. §. si quis. de re iud. fac. quod not. Bar. in l. 3. de leg. 2. De die expressa ab arbitro, an impediatur purgationem mora facit Bar. ff. qui fatif. cog.
* Vtrum dies termini computetur in termino. Iac. Butr. & Bald. in l. j. §. §. cauio. Iac. de Are. in l. si. de sena. & similiter an dies actus debeat in termino computari, in l. j. de libe. agnosc. per Iac. de Are. Bar. & Guil. de Petra. l. melius ibi Bal. in Leos. §. in autem. de appel.
* Nota q. qn. terminus datur a die ipsa, dies excluditur, de quo in clem. 3. de appell. l. i. i. i. praeterquam in termino interponend. appella. qui computatur de momento ad momentum, ut in c. quod ad consultatiōnem. de re iudicata. secus autem si datur a tempore: quia tunc dies ipsa terminu cōputatur, de hoc not. in c. quam sit. de electio. lib. 6. in nouel. super uer. subaudi: quod facit vt dies litis contestate computetur in termino triennii. Guil. de Peruffo vbi §. & Bal. in l. j. si quis cautio.
* Si citatus est quis vt compareat tali die, & illa dies est feriata. an possit sequenti die comparere. Guil. de Cu. in l. siue pars. de dilatio. & Inno. in c. cō. quellus. de feriis. eo. tit. fac. Bar. & Bald. tangit in l. tempora. C. de tempor. appellat. Spe. in titulo de dila. §. j. & in titu. de citatiōe. §. agit in titulo de quatio. circa dilatio. §. 9. in fi.
* De dilatiōe & termino qui dantur sub isto verbo. intra & infra, not. in l. si ita fuerit libertas relicta. de manum. testa. Bal. in l. j. si quis cautio.

ADDITIONES.

- a Potest. ¶ De conce. praeb. c. pe. & vt.
b §. si. ¶ Per quam l. hoc tenet vber. & Gui. de Su. in pra. l. petenda. & ff. de fer. lult. vide j. de reconuen. in fi.
c Filius. ¶ Vide, quod ibi dixi super vt. gloss.
d L. 2. ¶ Vbi non loquitur de procuratore, sed de colono.
e Quarta. ¶ Non erant sic illa dixi miscenda. Adde, vt per Alex. in l. si. ff. de testib. Rom. conf. c. xxv. & seq.
f Non. i. ¶ Lib. 6.
g Hucusque fuit Gui. de Suz. in l. 2. procedente. ubi dicebat q. dam sapientes iudicatum.
h Gui. de Sa. ponit hoc dictum in l. 2. procedente. in fi.

Quid

- * Quid si datur terminus reo ad faciendum aliquid infra octo dies ad petitionem actoris, an actor debet requiri per ipsum reum, si reus infra illud tempus veniat, & velit facere. Bar. ponit in l. qui ante Ka. en. de verb. obli. A. c. in c. de appell. vi. Bern. C. o. p. o. t. e. l. & Innoc. in c. cum nobis. de electo. & Bar. in l. sed si alia de constit. pecun. hoc dictum limitat, vt dicit Bal. in l. si ita relictum. de leg. 2.
- * An probationes fieri possint nulla data dilatione, not. in l. in crimine. de adulte. per Bar. in l. interdum de iudi. & in consitu. ad reprimen. per Bar. Bal. in l. fin. si quis cautio. l. acco. Butrig. contra.
- * Si omnes dilationes peremptoriae sunt elapsae, actor dicit se habere quaedam instrumenta pertinentia ad ius suum apud aliquem qui est in longissimis partibus, an debeat sibi dari Ray. in l. interdum. ff. de iudicis, dicit q. sic.
- * De tempore continuo & utili quomodo accipitur, no. in c. j. de integ. resti. in clemen. & in dubio praesumitur continuum, nisi probetur vtile, vt no. in rub. de diuer. l. & temporalib. praescrip. & Authen. qui semel. C. quomodo & quando in. Bal. in l. genero. de his qui notan. infra.
- * Lex petenda. de tempore in integ. resti. habet locum ubi terminus praefigitur partibus, non iudici. In. in c. de causis. de offic. deleg. no. in l. si de adulte. & l. intra utile. de mino. & l. arbitrio. s. fin. de dolo.
- * In l. si cum ipse. de excu. tuto. allegatur quod si iudex statuat terminum actori ad producendum omnia iura sua, & reo statuat dilationem quae excedat illum terminum, q. non praedicit actori. Ray. in dicta l. petenda. & dicta l. fin. de adulte.
- * Statutum si dicit quod reus habeat in prima dilatione decem dies, & si non comparat a iudicibus citetur, & non repetit aliquid de dilatio. Dicit Bar. q. omnes dilationes debent esse aequales, in l. si legatum. de ann. leg.
- * An ultima dies sit de termino, Bal. in l. si quis cautio si statuitur terminus vnius mensis quot erunt dies. Bal. vbi s. dicit, quod si data est dilatio vnius mensis die tertio Februarii, finitur die tertia Martii, & sic de singulis probat per l. qua xate. de testa. & l. j. de manu. licet glo. in c. quam sit. de elect. & c. si propter. de rescri. lib. 6. aliter sentiant. Bartol. in l. cum biftextus. de ver. sig. Bal. in l. eos. s. fin. autem. de appellacioni. domin. Signorolus in consiliis suis in prima parte.
- * An iudex possit simul & semel dare plures dilationes, puta ad opponendum testibus, & ad examinandum testes. Bar. in l. quando. ff. de acquir. h. red. & l. qui pro tribunali. de re iud. Bal. in l. siue pars. de dilatio.
- * Quid si datus est terminus ad opponendum exceptionem, excommunicationis, an post terminum poterit opponi. Ioan. And. quod sic, per cap. pia. de excep. lib. vi.
- * Si iudex statuat terminum alicui decem dierum ad aliquem actum, & ipse alium actum faciat prima vel secunda die, q. iudex potest a modo procedere, ac si dicta dilatio statuta non fuisset, nec habet necesse expectare terminum, ut no. Bar. in l. si quis ita. ff. de acquir. h. redi. & l. a filia. s. alumno. ad Trebelli. Bal. in d. siue pars.
- * Si est data dilatio alicui actori ad probandum usque ad decem dies, an dictio usque ponatur exclusiue vel inclusiue. Barr. in l. de die. in prin. qui. fati. cogan.
- * An iudex possit dare terminum reo ad proponendum exceptiones peremptorias. Iac. But. & Bar. in d. de die.
- * An iudex possit simul & semel dare dilationem actori & reo, Bal. in l. liber. de peti. h. redi. dicit quod non & l. in excep. de prob.
- * Nota quod in dilationibus hominis vel legis non debet expectari ille qui dicit, nolo venire: quia dilatio datur ad deliberandum & ad probandum, modo talis uidetur renuntiasse dilacioni. Bald. ar. l. Arethusa. de statu homi.
- * Si statuatur dilatio vnius mensis, quomodo debet accipi mensis, & quot dies, no. in l. cum biftextus. de ver. sig. & no. in l. ii. de diuer. & tempoi. praescrip. ar. in c. quam sit. de ele. lib. vi. Domi. Signorolus in consiliis suis. Bal. in l. si quis caut.
- * In l. dicere. ff. de arbit. notat Bald. quod dilatio quae datur in causis, potest prorogari & reuocari: nec obstat quod dilatio pendente, & c. l. siue pars. de dilatio. quia est uerum, nisi dilatio mutetur vel reuocetur. nam super hoc non conuincit officium iudicis. cum enim sit interlocutoria, ergo potest reuocari nisi esset de consensu partium dilatio assignata, & tunc non possit nisi de consensu partium reuocari, argu. eius quod no. in l. j. in fine. ff. de praetori. stipu. vt etiam ibi dicitur quod sicut in assignata dilacione requiritur causa cognitio, ita etiam requiritur in mutata. Bal. de quo etiam vide Bar. in l. quod ius sit. ff. de re iud. ver. l. vterius quaro.
- * Sententia lata pendente appellacione, non tenet. not. gloss. in l. i. ff. de feriis.
- * An statutum puniens producentes falsa instrumenta, puniat producentes falsos testes, Iac. Butrig. l. i. c. de fide instru.
- * Iudices non tantum ad unum actum debent dilationes statuere, sed etiam ad omnia quae facienda occurrunt, capiti, constitutus, de procurator. per Inno.
- * Si iudex statuat dilationem sine causae cognitione, an illud quod fit sub illa dilacione sit nullum ipso iure vel debeat annullari per appellacionem, Bar. in l. 2. de re iudi.
- * Spec. quare si data est dilatio ad producendum omnia instrumenta, quibus uti voluit, an post terminum audietur. Cynus q. sic in l. iudices. de iud. Ray. contra, per l. oratione. & l. si de feriis. & l. j. de dilatio. tamen contra eius opin. fac. l. & si post tres. si quis cautio.
- * In l. j. c. de dilatio. dicit Iac. Butrig. pone quod in prima die primae dilationis feci citare testes, & non uenerunt: secunda die nihil feci: in tertia die feci eos banniri, nunquid quia fuit negligens in secunda die denegabitur secunda dilatio, dicit quod non, neque enim requiritur q. quis faciat quicquid potest. l. 2. ff. si quis cauionibus.
- * Si reus obtenta dilacione ad probandum, uidet quod actor nihil probauit, & ideo vult renunciare dilacioni, an possit. Bal. in l. petenda. C. de tempore. in integ. resti. & l. postquam liti. de pac. & j. de renuncia. & dicit Bald. quod aliquando quis habet fauorem qui meus est: & ipse contra me uti non potest, l. si post mortem. de contratabul. aliquando quis habet fauorem

propter me, & tunc pone tres casus: quia aliquando habet gratiam exequendi, & sequenda equalitatis & me inuito etiam si renuntiet uti potest, l. ampliorum. de appella. & ex hoc inferit quod in dilacione quae datur etiam actori gratia equalitatis sequenda, uti potest: aliquando datur fauor alteri propter me gratia tollenda iniquitatis: & loquitur l. si iudex. ff. de minoribus. aliquando gratia inducenda poenaltitatis, vt in titu. quod quisque iuris. & tunc etiam me inuito uti potest beneficium Bald.

- * In l. j. de glande legen. & l. si prius. de operis no. nunc. dicit Bartol. ex illa l. coniuicta gloss. nota quod ex natura rei statuitur breuior terminus: quod facit ad quaestionem, si quaestio est prioratus vel consulatus, qui durat duobus mensibus, quod quaestio debet expediri ita cito quod tempus currere non incipiat, nec transire: quia dilatio esset causa ex qua periret res de qua agitur, igitur citius debet expediri, quod nota.
- * Quid si notarius scripsit datam dilationem, nec dicit iudice sedente, an praesumatur, not. in c. potuit. de eo qui furrim. or. susce.
- * In l. de die. s. in betur. in fin. qui fatid. cog. dicit Bar. q. uolens trahere rem in longinquum, dicens se habere testes ultra mare, qualiter debeat prouideri ponitur cautela per c. fecudum. ext. de fide instrum. & ponitur etiam alia per c. statutum. s. plures. de rescrip. lib. vi.
- * In eadem l. s. hoc autem. dicit Bartol. quod si scholaris conuenit coram potestate, petit se remitti ad episcopum, quod non possit postea petere se mitti ad potestatem. Item nota quod mora tollit beneficium remissionis, & sic est arg. quod si quis potuit producere in loco iudicis, & non fecit postea testes se absentem, & ipse petit quod committatur examinatio ad locum ubi sunt, quod non potest, per hunc tex. Bar.
- * An citatus a lege teneatur comparere die feriatu. uide Bald. in l. veteranis. quando prouoca. non est necesse. Ioan. monach. in capitu. cupientes. de electio. lib. vi.
- * An post assignationem termini pars audiat. Bar. in l. diffamari. de ingenu. manu. & l. ea quidem. C. de accusa.
- * An pendente dilacione iudicis officium conuincat. Bal. in l. Aristo. de iure delibe.
- * Si iudex pendente una dilacione dar aliam, ut secunda dilatio incipiat de mum finita prima, an ualeat. Bar. in l. quando. ff. de acquir. h. redi. & l. qui pro tribunali. de re iudicari. Bal. in dicta l. quando.
- * An prima dies computetur in termino, Bald. in l. eos. s. fin. autem. de appell. distinguit, & ibi etiam ponit de ultima die termini an computetur in termino.
- * An in dilacione fiat computatio de monitorio, & quomplex sit dies, Ang. in l. morte. de feriis. & l. j. si quis cautio.
- * Ioan. Fexoli in quodam suo consilio dicit, quod secunda dilatio debet peti per partes a iudice j. primam dilacionem.
- * An si terminus est datus parti ad capitulandum, intelligatur datus ad pondum & articulandum, Bal. in l. generaliter. s. j. C. de iure iuri.
- * De dilacione quam habent ciues signati, an confundatur cum dilacione conuentionali, vel etiam alia dilatio eis concedi debeat de quo per Cyria. l. si. C. de repub. h. re. & ibidem etiam Bal. & Guli. de Cu.
- * Nota quod ubi conuenit terminus seu dilatio potest alium ledere, debet et notificari, Bal. in l. eos. s. apostolos. de appell. & fac. q. si est data potestas arbitro prorogandi compromissum, illa prorogatio non adstringit partes nisi si eis notificetur. Bald. vbi s. fac. id Bald. in l. j. & auth. ei qui. de temp. appell. & l. 2. C. vbi in rem actio. & l. generaliter. s. his de iure iuri. per docto.
- * Si dilatio data ad producendum testes imperiatur per iudicem uel receptorem dubitatum debet et restitui tempus sublatum. Inno. in c. ultra tertiam. de test. c. i. ex medium apparatus expressus Ioan. An. ibidem in 4. fen. s. q. quod si iudex in hoc sit neglexus, tenetur ad interesse, secundum Speculum in tit. de teste. s. qualiter. iuxta. fi.
- * Quod solet dici quod qualibet dilatio est peremptoria, etiam si non dicatur, intellige uerum de dilacione data ad probandum, secus in alii. Bar. in l. si finita. s. Iulianus. uer. quaro. de dam. infe. Item data ad probandum. Limita cum datur sine causa, secus cum causa, ita sentit Bar. in consiliis ad reprimen. super uer. super dicto crimine nam ex causa etiam millefima potest dari secundum Azo. in titu. de dilatio. & Alberic. in l. j. C. eo & Specul. in tit. de actio. s. qualiter. uer. quarta. ex quo sequitur q. vbi venit danda ex causa, nulla est peremptoria.

¶ Bal. de Dilacionibus.

IN dilacionibus iudicialibus si dictio usque, terminatur in diem feriatam, ponitur exclusiue, s. j. ver. pone ita G. ¶ Item si dilatio continet dies taxatos, ut mensem, uel annum, non differatur in sequentem diem, C. de temp. appell. l. 2. in fin. Si autem non sint dies taxati in specie, sed in genere, ut octo dies, tunc dicitur quidam, differri in ipso iure per legem: alii dicunt, quod differretur de benignitate iudicantis: quia non debet peroperare, id est, festina res, sed expectare in sequentem diem, ff. si quis in ius uo. non te. l. 2. si quis cau. l. 2. s. si quis in uerbo, differre. Bal. vide s. de citat. s. fin. vbi ponitur, & j. eo. s. etiam ult. ¶ Habens octo dies ad excipiendum, potest etiam prima die excipere, nec tenetur expectare, uer. sed pone. G. secus si ad comparandum, nam debet expectare aduerfarij, uel iudicis licentiam, si de verb. oblig. l. item illa. per Bar. uide j. de ap. s. quis comparuit. ¶ An in curia de tur dilatio ad probandum extra curiam, uer. illud quoque, plene per G. ¶ Assignatio termini peremptorii includit tacitam exclusionem post terminum, in uer. & not. q. si. G. ¶ Terminus statutus a iure ad probandum exceptionem non currit, nisi cum iudex excipietur ad probandum admittit: quo facto statim currit, licet iudex non praefigat terminum, uer. cur sed nunquid currunt, quod est not. ¶ Dilatio data ad probandum non requirit publicationem testium, uer. sed quid si. j. G. uide j. fen. s. uer. sententiam, ¶ Etiam ultima hora termini admittuntur probationes, uer. praeterea. G. quia nulla pars termini debet esse frustrata. ¶ Et an dato termino ad

mino ad probandum, debeat pars citari ad videndum produci instrum entu
 Balin l. si. C. qui admitt. ad bo. pol. dicit, quod sic, nisi in ultimo dilacionis
 die producantur. ¶ Vna dilacione pendente, alia assignari non potest, nec
 die simul, nisi sint conuicta. ver. deliberatione. G. scilicet sup. eod. sed sup
 diuersis capitulis sic, ver. sed pone, duos. na. lex. sup. pars super eod. det in
 cellig. vide j. de ap. s. dilaciones non sunt. ¶ Vbi temp. iustitiae est breuis, dila
 tiones non auferuntur, sed arctantur, ver. sic. sed pone, quod causa. G. ¶ An
 parte absente possit iudex p. sententi. praehere terminum? Dic. q. non, secundu
 quosdam. si. de p. f. c. etum. s. si quis. facit qd. not. ff. de rei ven. l. fructus. Con
 trarium tenet in §. nunc dicamus. ver. sed pone, reo. arg. ff. de arbi. l. diem
 proferre. not. Hinc est ratio, de qua s. de p. ma. s. ante pe. in fin. quia cum sit
 actus iudicialis, videtur requirere citatione. & vide j. de sen. s. terminus.
 & Innoc. in cap. cum contingat. de resc. & j. eod. s. pe. ¶ Lapso termino
 peremptorio non potest opponi exceptio: quia lapso termino, non est ter
 minus, & quod non est, prorogari non potest. ver. super hoc. G. Sed potest
 nouus terminus assignari, ver. seq. G. ¶ Possitem cōtestatō omnis dilatio
 est peremptoria, ver. terminatū assignatio, quod est uerum ad proban
 dū in cuius vbi est statutum in iuramento tantum dari in criminali. l. si. ff.
 de fer. Est tamen differentia, quando partib. presentibus, vel absentibus p.
 figit de p. sententi. partiu terminus, d. quo uide j. de sen. s. terminus. & uide s. de
 citat. s. ante litē. ¶ Stetit, q. imponit alicui silentiū ex lapsu dilacionis, ē in
 terlocutoria; tamen ab ea potest appellari, ff. de app. l. Titia. Bal. ¶ Dilatio;
 quā assignatur alicui ad apparendum. protenditur usque ad mediā noctē m.
 secus ad sententiā, no. ff. de fer. l. more. & no. In. ff. de ver. ob. in prin. alias s.
 j. & de off. deleg. c. consulti. per. Inn. ¶ p. uno respondetur articulis actio
 nis, quam res. ver. & no. quod B. quia agens est prior & nobilior patiente, qui
 de j. de pol. s. si positio. ¶ In dilacionibus non in fine instrumētōrū cōtinētur
 probationes scriptae, non testes, ver. item nota, q. cum G. ¶ Lapso termino
 ad probandum, non possunt fieri probationes positioe, ver. item quid si
 datus. G. C. de non. nu. pe. l. in contractibus. §. illo. G. ¶ Dilatio est commu
 nis, etiam si deat per restitutionem in integrum, nisi altera pars dixerit
 testificata, uer. in sum. na. no. q. G. estis, cui principaliter est indulta dilatio.
 renouat. c. ff. de contra. tab. l. si post mortem. s. si. uer. ff. de reus, vbi uide
 as. G. hoc uerum, si dilatio nō datur iuri communi: secus si nō datur restitu
 tiō in integrum: quia minor non potest renouare, ff. de min. l. si iudex. B. l.
 ¶ Iudex pot. citare sine causa cognitiōe, uer. ultimo nota. G. ¶ Iudex de
 aubulans potest assignare dilacionem in causis quae non exigunt selsione,
 ver. sed si eum a procedente, uide j. de iust. edi. s. iudex potest. in fin. & Inn.
 in d. e. cum cōtingat. de resc. ¶ In termino iuris mitius agit, quā in termino
 hominis, j. de iur. cal. s. pen. ¶ Peremptorium non ligat iudicem: unde
 post ipsum ex officio potest exercere, j. de pos. s. post conclusionem. ¶ Ter
 minus assignatus absenti, non currit nisi a die notitiae, j. de pos. s. no. quod
 terminus. ¶ Nihil facienti in primo termino non debet dari secunda dila
 tio ad probandum, nisi, & c. j. de prob. s. nihil. ¶ Potest assignari terminus
 peremptorius p. iudicē, post quē non audiat. ¶ Itē peremptoriū est quāda
 interlocutoria: & ideo vt interlocutoria a iudice mutari, corrigi & emen
 dari potest, j. de iust. edi. s. iudex potest. ¶ Terminus assignatus de con
 sensu partium, uel a iuro, habet vim peremptorij, j. de sen. s. terminus, &
 ex peremptorio potest fieri sententiā, vide j. & vera sententiā potest fieri, &
 Inn. in c. super eo. de app. An statuto termino ad probandum, sufficiat
 testes inera illum iurasse, vide j. de sen. s. pone, q. post sententiā. & per Bar.
 in l. damni. §. Sabini. de dam. infect.

De Feriis Rubrica.

In praecedenti titulo de dilacionibus quae a iudice concedun
 tur, praemisimus dicendum ergo est de his, quae a iure indul
 gentur: scilicet de Feriis aliqua subiciamus: In quo attenden
 dum est, quod sint genera feriarum, quid in eis agi possit, vel
 non: & quibus feriis possit renunciari.

ADDITIONES.

- a Eodem ordine Tan. posuit hanc rubricam, & tria, quae distinguit auctor, pro
 sequitur, licet in principio solum ex primat prima duo. R. off. in b. x. qualiter
 iudicium de iure ratione feriarum. Io. de Deo in lib. iudic. post prin
 valde parum. alii nominatim in proemio per auctorem non posuerunt
 hanc rubricam: Pileus aliquid de ipsa tractauerit sub rub. de in ius voc. habu
 it ergo auctor recurrere ad Summas. An executioni sententiae obicit
 exceptio feriarum, scripti j. de libel. concep. s. nunc dicendum. super ver
 fic. xxx.
- b Renunciari. ¶ Praemitendum est, quod Azo eo. tit. dicebat, q. feria hic di
 cutur, quasi forte, id est, extra forum, praesent enim immunitatem a foro
 iudiciali: vel secundum eum, feria, id est, festiuitas. Hoc dico, quia proprie
 ponitur pro qualibet die festiuitatis, de treu. & pa. ca. j. de cel. mis. cum
 creatura. & de. de. rel. & ven. san. si dominum. ver. nos itaque, per quae patet,
 quod dicimus, feria prima, secunda, & c.

S Y M M A R I V M.

- 1 Feriae solennes sunt, quae ad Dei & sanctorum reuerentiam sunt in
 troduktae.
- 2 Criminale iudicium non est in Quadragesima exercendum.
- 3 Feriae repentinae dicuntur, quas solus princeps ob publicam gratulationē
 in dicit.
- 4 Feriae indictae, siue rusticae, sunt, quae propter rem rusticā & publicam uti
 litatem inducuntur.
- 5 Etore & reo diuersarum prouinciarum coram iudice conuentis, cuius lo
 consuetudinem debeat iudex obseruare, & nu. seq.
- 6 circa iudicia suam consuetudinem non sequatur, sequi debet ius

- commune, nullius in spectā consuetudine.
- 8 Feriae publica, seu rusticae, quibus concedi dicuntur.
- 9 Nulla lex potest curia a principis ita coarctare, quin possit etiam quolibet
 tempore ius reddere.
- 10 Princeps dicitur lex animata in terris.
- 11 In assignatione termini ad conueniendum in iudicio, an feriae partiu sint
 attendendae, an regionis tantum iudicis, coram quo causa tenetur.

¶ Quod sunt genera feriarum.

I. §. Feriarum ergo aliae sunt solennes, aliae repēte, aliae indictae, siue publica, seu rusticae, seu solennes sunt, quae ad Dei & sanctorum reuerentiam introduktae sunt, vt extra eo. c. ff. eo. l. pridie. C. eo. l. si. & l. omnes. ii. sicut est Natiuitas Domini, festum sancti Stephani, sancti Joannis euange listae, Innocentium, sancti Syluestri, Circumcisionis, Epiphaniae, se ptem dies Dominicae passionis, festum Resurrectionis cum septem sequentibus diebus, Rogationes cum tribus diebus, festum Ascensionis, festum Pentecostes cū duob. diebus sequentib. natiuuitatis sancti Ioannis Babrifestae, omnes festiuitates Virgini gloriae non dico de festo Conceptionis eius, quia concep ta fuit in peccato, licet in multis locis celebretur, nec talem deuotionem reprobo. festiuitates omnium apostolorum, festum beati Laurētij, dedicatio beati Michaelis, & cuiuslibet oratorij, seu loci: festum omnium sanctorum, & sancti Martini, qui fuit par apostolorum, omnes dies dominicae, C. eo. l. si. xv. q. iij. nullus & om nes aliae festiuitates, quas singuli episcopi in suis diecesibus cum clero & populo duxerint soleniter venerandas, & quas moris est ibidem seruari, haec omnia habentur extra eod. c. fi. & de con fec. dif. 3. c. j. & c. rogationes. C. eo. l. ii. & l. omnes dies. & xv. q. iij. placita. Item in festo inuentionis sanctae crucis, de consec. dif. 3. crucis. Veruntamen de diebus Rogationum, & de festo Crucis, nil statuitur hodie in praedec. unde videtur ex certa scientia omni sum credo tamen in hoc standum praedictis c. sic. C. eo. l. 2. quod n. expresse nō mutatur quare stare prohibetur: C. de testa. sancimus. Consuetudo tamen aliud in plerisque locis interpretatur. Item de festo beati Martini no. contra C. eo. omnes dies & male ut in praed. c. j. de consec. dif. 3. Quod autem dixi de festiuitatibus, quas episcopi in suis diecesibus statuunt, intellige de festiuitatibus sanctorum canonizatorum uigilias non habentium, secundum Io. ut ext. de reli. & ven. san. c. j. qui. n. nō sanctum dicit esse sanctū uel contra, abominabilis est Deo, cuius societati cum iungit & Christum uiolat, ut x. q. 3. si quis dixerit. & c. seq. & facit bene so. dif. si quis praepostera. Et no. ex hoc, episcopus possit in suis diecesibus indicere solennitates. ¶ Porro inueniunt & aliae feriae solennes, in quibus est a placitis abstinendum nam in Quadragesima nō est criminale iudicium exercendum, C. e. quadragesima. Item alibi dicitur, q. in his diebus, in quibus legitima celebrantur ieiunia, & a septem diebus ante natale Domini, usque ad octauas epiphaniae, & a Quinquagesima usque ad octauas Paschae, & septem diebus ante natiuitatem sancti Ioannis Baptistae, iudicialia portestas nemi nem ast placitū uocet, vt in praed. placita. alibi dicit, a Septuagesima usque ad octauas Paschae: & ab aduentu Domini usque ad octauas Epiphaniae, & in ieiuniis quatuor temporum, in dieb. litanarum & rogationum, vt xxii. q. v. decreuit. Veruntamen istae feriae non habentur in usu: & per contrariam consuetudinem Romanae ecclesiae & aliarum prouinciarum derogatur praedictis iuri bus, praemisissis feriis in suo robore duraturis. ¶ Quod autem dixi de septem

ADDITIONES.

- a Sequentibus. ¶ Hic adde festū corporis Christi feria quinta post octauas huius festi per constitutionem Urbani, quae habetur in cle. de reliq. & ven. sancti. si dominum.
- b Reprobo. ¶ Vide, quod scripsi in praed. c. ff. eod. tit. in gl. quae sunt. Et aduer te, quod non utitur auctor uerbis de cr. in eo, qd. statim subditur, ibi enim dicitur, xii. apostolorum, & praecipue Petri & Pauli: hic dicitur omnium aposto lorum: sic includit eos, qui nō fuerunt de numero duodeno, sicut Paulus, hoc patet Lucae vi. & no. de reliq. & ven. san. c. vno. li. vi. in gl. 2. per quā dec hic addas de quatuor Euangelistis, licet duo ex illis per apostolorum ef sentincludi: & de quatuor doctoribus.
- c Loc. ¶ Istud siue loci, non est in canone: & intellige, quod dicit canon, Cu iusque oratorij, quod ad festuandum, & solenniter officium per clerico s illius loci, non quo ad ferias caudicas, de quibus tractamus, nisi forsan episcopus loci, & c. ut sequitur. Dedicatio autem basilicae beati Michae lis, quae est pentultima Septembris, bene est feria caularum, vt in c. fin. eo. ti & c. j. de consec. dif. 3. sed Bononiae non est feria operarum: quia tunc muta tur hospitia, propter quod illa dies, & sequens, quae est festū beati Hierony mi, non bene coluntur.
- d Crucis. ¶ Ad quod opponit, & solue. ut ibi. no. in j. gl.
- e Baptistae. ¶ Hoc declaratur eod. tit. capellanus.
- f Duraturis. ¶ Secundum Tan. vbi s.